

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VEJSTRUP BOGEN

1995

Gave fra Ove Bugge Sørensen, 2000

DANSK SKOLEMUSEUM

Rådhusstræde 6

DK-1466 København K

VEJSTRUP UNGDOMSSKOLE

Udgivet af: Elevforeningen og skolen

Indholdsfortegnelse

Der bor en kraft i sindet	3
Hilsen fra skolens formand	5
To uforenelige verdener	7
Vejstrup Valgmenigheds nye præst	17
Åbningstale skoleåret 1994-95	18
Projekt	23
Fra Fyns Amts Avis	27
På vej mod et 10 års jubilæum	29
Halvtredsåret for befrielsen	31
På vej mod et 25 års jubilæum	49
Hvad er det egentlig vi laver	51
En duft af L-94	53
Kære tidligere elever	57
Siden sidst	58
Årets gang i elevforeningen	60
Gensynsweekend for årgang 94-95	62
Blå bog elevforeningen 1995	64
Elevforeningens kalender	67
Jubilarer til elevmødet	75
Elevliste 1995-96	76

Der bor en kraft i sindet

Der bor en kraft i sindet, en evig energi
den gror i tankespindet, i elskovs trylleri
den vender op og ned på hvad du tror du ved og vil
og viser dig dit ansigt i et magisk maskespil.
Det er rytmen der vil spille
du går død hvis du står stille
så bevæg din krop og tanke
lad idé og hjerte banke
rend og hop og vend og drej
sæt dit liv i gang - og leg!

Hvem hører mon din stemme i tidens medieskrig?
La'r muskelmænd sig tæmme af folk med takt og pli?
Skønt ord kan synes svage, gi'r de sommetider magt
vil du ha' no'd at sige, må du se at få det sagt.
Ta' dit eget liv på ordet
og få luft i fælleskoret
blæs din drøm et mesterstykke:
Tal og lyt i sorg og lykke
løs din hæmnings kvælerbånd
sæt dit liv i ord - og ånd!

Det sidste træ på jorden er endnu ikke gråt
de fjorten fisk i fjorden går rundt og har det blåt
tør støvet fra dit øje og vend blikket mod den skat
du endnu kan gi' farve til, før lyset si'r godnat.
Der er plads til os med mere
hvis vi bare respekterer
klodens rytme uden klage:
Hvad du gi'r får du tilbage
følg med jordens blomsterdans
sæt dit liv i frugt - og sans!

Når kød og knogler hviner og pulsen går i stå
mens hjerneceller griner af det du finder på
så er det tid at bruge ånd og arme, sind og ben
der bor en kraft i kroppen. Find den frem og tæl til én.
Kroppen er et dejligt hele
tag nu fat med alle dele
lyt til rytmens trommestikke
den der rø'r sig ruster ikke
leg med hoved, krop og sans
sæt dit liv i sving - og dans!

Hans Mortensen (ansv. redaktør).

Fotos:

Jacob C. Hansen, Morten Dueholm, Karsten Isager, Hans Mortensen og elever

Tryk: isager, Svendborg

*Vi ønsker alle Vejstrupbogens læsere
rigtig glædelig jul og et lykkebringende
nytår.*

Elevere, skolens lærere og øvrige personale.

Hilsen fra skolens formand

Endnu et år er forløbet i skolens mangeårige historie. Et år, der på næsten alle områder har indeholdt alle de oplevelser og opgaver, der er indbegrebet af et år på Vejstrup Ungdomsskole.

Dog var 1995 på et enkelt punkt ganske anderledes end de foregående år. I sommerferien modtog vi besked om, at vores forstanderpar igennem næsten 25 år ønskede at stoppe deres virke pr. 31.12.1996. En beslutning vi alle må respektere efter så mange års indsats. En indsats, der på forbilledlig vis har gjort Vejstrup Ungdomsskole kendt og respekteret i vide kredse. Else og Hans har formået mere, end man med rimelighed kan forvente af et forstanderpar.

Det er nu bestyrelsens opgave sammen med repræsentanter for de ansatte at finde en ny forstander/et nyt forstanderpar. Det er vort håb, at vi kan finde netop den person/de personer, der vil være i stand til, med stor respekt for den overordnede linje, som Else og Hans så glimrende har været eksponenter for, at tilføre skolen den inspiration og nytænkning, som nødvendigvis skal og må følge med et generationsskifte. Vi har stor tiltro til, at det skal lykkes.

Det er en stor glæde, at vi i sommeren 1996 kan se frem til at fejre Else og Hans i forbindelse med deres 25 års jubilæum, og det er vort håb, at skolekredsen til den tid vil tage godt imod vores invitation til at tage del deri.

Må jeg ønske alle en rigtig glædelig jul.

Tove Jonstrup

To uforenelige verdener?

I oktober dette år havde jeg en enestående og fantastisk oplevelse. En af de oplevelser, der sætter sig spor. Den foregik i et helt andet land, i en hel anden verdensdel. På det tidspunkt befandt jeg mig i Sydamerika, hvortil jeg var rejst for at bringe urnen med min mors aske tilbage til hendes fødeland, Argentina.

Og nu var jeg i Chile, hvor et par unge mennesker, jeg skulle besøge, afhentede mig på rutebilstationen i La Serena, en 400 km nord for Santiago. Herfra var der cirka 500 km til Caldera, en lille fiskeri- og mineby i det nordlige Chile, hvor jeg skulle tilbringe nogle dage i de unge menneskers hjem. Det var tidlig morgen, og da Patricio startede bilen, sagde han: »Vi kører lige ind og hilser på nogle af vore venner, som bor oppe i bjergene, inden vi tager til Caldera.« Det skulle vise sig at blive et spændende besøg.

Et par timers kørsel fra La Serena mod øst, lige ind mod Andesbjergenes tinder, ligger »Valle del Elqui«, Elqui-dalen. Den 30. sydlige breddegrad skærer gennem området og giver næring til forestillinger om områdets særlige egenskaber, dets særlige karakter. Sydamerikas indfødte folk, der gennem århundreder har bevaret deres kultur, deres levemåde, deres myter og sagn, hævder, at med årtusindeskiftet vil en ny tid oprinde på jorden, og noget tyder på, siger de, at der i områder i Andesbjergene omkring den 30. sydlige breddegrad vil være kraftcentre, hvorfra en ny livsform og en ny livsholdning vil brede sig ud over hele jorden. »Den magnetiske kraft og åndelige styrke, der har eksisteret i Himalayabjergene (Tibet) gennem århundreder, har nu fundet et nyt center på den sydlige halvkugle«, skriver den chilenske forfatter Malú Sierra i sin bog »Elqui: himlen er nærmere«, hvori hun nævner, at satellitmålinger foretaget i begyndelsen af 1980'erne påviste en overordentlig høj positiv jordmagnetisme netop i området omkring Elqui. »Vi er på vej ind i en ny

æra«, - fortsætter hun -»Efter snart to tusinde år i fiskens tidsalder nærmer vi os nu vandmandens, harmoniens tidsalder, hvor videnskaben og troen indgår en syntese. I denne æra vil mange af naturvidenskabens vindinger og frembringelser få en ny dimension, fordi de i sig bærer kimen til den nye epoke. Hos mennesket er bevidstheden om, at vi er ansvarlige for livet her på jorden ved at vågne. Og vi har midlerne og kundskaberne til at redde verden og gøre den bedre. Resten er et spørgsmål om vilje, om bevidsthed. Og for mange af Elqui-dalens beboere er der ingen tvivl. I dette område fornemmer man den ny tidsalder nærmere sig.«

På køreturen fra La Serena ved Stillehavets kyst og op mod Elquidalen ændredes landskabet gradvist fra forholdsvis lave arealer, opdyrkede, hvor der var vandingsmulighed, øde, hvor denne mulighed ikke forelå, og til et bjerglandskab med nøgne, afsvedne bjergskråninger i mange forskellige farver. Op til tretusinde meter høje var bjergene i det område, vi kørte igennem, og nu og da så vi en hyrde med sin gedehjord. Der, hvor en flod bugtede sig gennem dalen, havde store firmaer i de seneste år opkøbt jorden og plantet vinranker, eller de havde overtalt områdets beboere til at opgive deres traditionelle »selvforsyningsøkonomi« med nogle snese geder og et lille område med oliven, frugttræer og grøntsager, som blev dyrket efter metoder, der holdt jorden i naturlig balance. I stedet blev de tilbudt, at vinproducenten ville rydde hele deres areal, jævne det ud med store maskiner og plante vinstokke, som beboerne så ville få en løn for at passe, vande, luge og plukke. Kunstgødning og sprøjtemidler blev nu brugt i store mængder, og vel havde beboerne flere penge til rådighed, »men«, som en af dem sagde, »vi har mistet vort forhold til naturen, til jorden, til helheden i tilværelsen«.

Efterhånden var vi nået et stykke op i bjergene, ca. tolvhundrede meter over havets overflade, og nu drejede Patricio ind ad en støvet og ujævn grusvej, der slyngede sig op gennem en snæver dal med høje, forrevne og fuldstændig nøgne bjerge på begge sider. Fantastiske farver, spændende fra det rødlig i mange nuancer og til det mørkviolette, prægede bjerglandskabet, og i dalens bund kunne anes en flod, omgivet af grønne områder. »Der mangler kun en 30 km«, sagde Patricio, mens han med stærkt nedsat hastighed søgte at undgå de største huller i vejen. Landskabet blev mere og mere øde, hvor vi kom frem. Kaktus og enkelte buske, der havde tilpasset sig områdets barske vilkår, var de eneste planter, man så. Små, støvede landsbyer, enkelte primitive hytter og her og

der en gedehyrde med sin hjord. Men ovenover det hele en himmel så blå og ren, som den sjældent ses på vore breddegrader.

Vejen svingede, og på venstre side bemærkede jeg et højt og tæt hegn fremstillet af bambuslignende rør. Det var helt tæt og lukkede fuldstændig af for udsigten. Støvet og tørt var her, endnu mere end der havde været de sidste mange kilometer.

»Så er vi her«, sagde Patricio og drejede ind på en lille plads ved bambushegnet. Efter at have ringet med en klokke, der hang ved indgangen, åbnede han en låge i hegnet, og vi gik ind.

»Det er ikke virkeligt. Det her passer ikke!« udbød jeg. Som en skærende kontrast til det barske og golde, tørre og støvede bjerglandskab uden for hegnet, så jeg nu ind i, eller rettere stod jeg nu i den frodigste have, man kan forestille sig. Skyggefulde træer, appelsiner, abrikoser, fersken-træer, figentræer, blommer, æbler, magnoliaer, roser, valmuer, liljer og hundreder af andre stauder og blomster, blomstrende buske, duftende jasminer, velplejede grønne plæner, grøntsager, lægende urter, lavendler og meget, meget andet på en eventyrlig naturgrund. Og midt i haven et meget specielt, enkelt bygget hus med sivtag.

»Bienvenidos« -»Velkommen«, lød en røst henne fra døren. En lyshåret kvinde midt i fyrrerne kom hen imod os. Bag hende dukkede en syv-otte årig pige op, lys som moderen og med et åbent, levende ansigt. »Kom indenfor, nej, lad os først gå en tur om i haven.« Isabella Rastello førte os ad en grussti om på husets østside. Lyden af strømmende vand gjorde kontrasten til det omliggende, tørre og øde landskab endnu stærkere. En kanal bygget af natursten førte en stærk strøm af det klareste vand gennem haven. »Drik bare af det«, sagde Isabella, »det er rent og uspuleret kildevand. Denne vandingskanal er anlagt af Inkaerne for mange hundrede år siden. Den var en af årsagerne til, at vi valgte dette sted.«

For fjorten år siden besluttede Isabella og hendes mand at slå sig ned her i Elqui-dalen for at skabe sig en fremtid i pagt med naturen. Forud havde tilværelsen for hendes vedkommende indeholdt en rolig opvækst i en lille landsby, skolegang sammesteds, og senere en universitetsuddannelse i hovedstaden Santiago i engelsk, linguistik, filosofi og psykologi, giftermålet med kæresten og syv år i Canada, hvortil de var flyttet efter militærkuppet i Chile.

»Jeg var kun 23 år, og i Canada begyndte et nyt livsafsnit«, fortæller

Isabella. »Vi havde en søn på seks måneder, og slog os ned i Toronto. Jeg blev virkelig integreret i det canadiske samfund, arbejdede først som tolk for undervisningsministeriet og senere i køkkenet på en stor restaurant. Efter nogle år blev jeg direktør for en restaurationskæde, og det gik virkelig godt. Jeg havde ingen økonomiske problemer, en fast og god stilling, og min fremtid tegnede lovende. Jeg kunne tillade mig at købe, hvad jeg havde lyst til, bruge penge næsten efter behag, havde en god bolig og alle materielle goder. Jeg læste meget, deltog aktivt i kulturlivet og havde det på alle måder, som mange ville ønske at have det. Men en dag blev det for meget. Systemet havde nærmest opslugt mig. Jeg følte mig bundet, fanget, indespærret i et system, hvor uret og aftalekalenderen styrede mit liv, hvor der knap var tid til vennerne, til min søn, til familien, hvor tilværelsen var splittet op i arbejdstid og fritid, hvor man følte at systemet herskede over mennesket. Jeg besluttede at bryde med, hvad jeg opfattede som et umenneskeligt forbrugersamfund og vende tilbage til mit eget land for at søge at skabe en anden tilværelse«.

Det kostede Isabella et brudt ægteskab, idet hendes mand valgte at blive i Canada. Hun vendte tilbage til Chile med sin søn. Et mavesår, hun havde pådraget sig i Canada, brød ud og var nær ved at tage livet af hende. Hun var i en alvorlig krise, men overvandt den og startede på en frisk. Det blev sammen med Fernando, der havde været igennem en lignende krise. Og her, hvor jeg nu stod, havde de for fjorten år siden påbegyndt en ny tilværelse. Efter et ophold i Europa for at indsamle viden om lægeurter, økologisk grøntsagsdyrkning og fremstilling af parfume af naturprodukter, vendte de tilbage til Chile for at finde et sted at bosætte sig.

»Vi havde først tænkt på at slå os ned nær havet, men en dag fandt vi ind i Elqui-dalen og blev betaget af området. Vi vendte tilbage senere og fandt grunden her, som det lykkedes os at købe. Vi fik rejst en lille bambushytte og tog fulde af fortrøstning fat på et liv, som slet ikke kan sammenlignes med vort hidtidige. Vore venner, vor familie troede det var en fiks idé, en døgnflue og at vi snart ville blive klogere, og det skal indrømmes, at det ikke altid har været lige let, men jeg har ikke et øjeblik fortrudt vor beslutning eller savnet forbrugersamfundets stress og jag. Lidt efter lidt har vi bygget vort hus af naturmaterialer her fra stedet. Væggene er af bambus, fint pudset i ler, gulvet er lerstampet, og som du kan se, er taget af rør. Vinduerne og dørene er fremstillet lokalt. Hele

tiden bygger vi videre på huset. En bolig er også en levende organisme, der udvikler sig i takt med livet. Moderne hjælpemidler har vi selvfølgelig. Gaskomfur, køleskab, vaskemaskine, rindende vand og el er efterhånden blevet lagt ind, og vi har både radio og fjernsyn. Det tog mange år at forvandle denne klippegrund til en blomstrende have. Men bruger man naturens egne metoder, og har man vandingsmuligheder, kan det med tålmodighed lade sig gøre. Vi lever stort set af havens produkter. Kigger du rundt, vil du se grøntsager mellem de blomstrende planter. Du vil hele året kunne finde frugter, bønner, nødder og grøntsager, hver ting til sin årstid. Vi køber selvfølgelig lidt ris og andre kolonialvarer, men i det store og hele er vi selvforsynende. Vor nabo, der er gedehyrde, kommer engang imellem med et stykke hjemmelavet ost. Han får så måske et hjemmebagt brød herfra eller nogle friske grøntsager. Af havens blomster fremstiller jeg parfume, som i sommerhalvåret sælges til de efterhånden mange turister, der passerer gennem Elqui-dalen.

Og nu har vi boet her i fjorten år. En enkel tilværelse uden stress og jag. Vi har, hvad vi har brug for. Vore børn er opvokset i harmoni med naturen og med sig selv og har aldrig været ved læge. De har faktisk aldrig været syge. Forresten underviser vi dem for det meste selv, men har fået en fin aftale med den lokale landsbyskole om, at de må komme i skolen, når de synes, de har lyst til det. Den ældste, som er elev på musikkonservatoriet i Santiago, har bygget sit eget lille hus nede bag i haven.

En del af min tid går med at modtage studiegrupper, som kommer herop for at søge inspiration til en mere menneskelig tilværelse. Selvfølgelig kræver haven, grunden en del pasning, og tager en del af vor tid. Men tid, netop tid har vi nok af. Tid til vore børn. Tid til vore venner. Tid til familien. Tid til at leve, til at sætte os ned og lytte til fuglesangen, til at opleve naturens skiften, til at samtale, til at hjælpe, hvor der er behov for det, ja tid til at leve, til at tage livet, som det nu er.

Men vi har skam også haft tid til at deltage i det lille lokalsamfunds liv. Vi har etableret grupper til forsvar for miljøet, for området, for retten til selv at bestemme over vort liv. Her på stedet har vi haft højtstående chilenske politikere på besøg, blandt andre landets energiminister, der ville have os til at opgive modstanden mod at få den flod, der løber igennem dalen, lagt i store rør og udnyttet til kraftproduktion. Han måtte trods mange argumenter bøje sig for os, og vi har fået regeringens ord

på, at vor flod ikke vil blive ødelagt. Planerne er opgivet, og det er en stor sejr for det lille lokalsamfund.

Så du kan forstå, at vor tilværelse her bestemt ikke er kedelig. Vi føler os ikke isolerede, men er aktive deltagere i et liv i harmoni med naturen og med vore omgivelser. Måske taler de gamle sagn om Elqui-dalen sandt, når de påstår, at fra denne dal skal en kraft udgå, som skal forandre verden.«

»Jeg fornemmer i hvert fald«, afsluttede Isabella vor samtale, »at vi er på vej ind i en ny tidsalder, at mennesket mange steder verden over er på vej til en ny opfattelse af hvad der er livets egentlige værdier.«

Sent samme aften stod jeg ude ved det lille telt, jeg havde fået lov at slå op i et hjørne af haven nær ved det brusende vandløb. Tankerne drog på langfart til det samfund, jeg til daglig lever i. Og spørgsmålene dukkede op, som de i de senere år gang på gang er dukket op: »Hvad er det, vi er i færd med i den såkaldt »højt udviklede« verden? Hvad er det for en verden, vi har skabt og som vi hver dag skaber? Hvad er det for en tilværelse, vi tilbyder vore børn? Hvad er det for en tilværelse, vi byder os selv? Hvad er det for en måde, vi behandler vor jordklode på? Hvordan kan vi tillade os at behandle naturen som et forbrugsgode, som skal udnyttes, i stedet for som en levende organisme? Hvorledes er det, vi holder skole? Hvilke værdier bekender vi os til? Hvor megen plads levner vor forjagede, stressede, systemfikserede tilværelse os til at være mennesker? Og først og sidst: »Findes der et alternativ?«

Svaret er op til hver enkelt af os.

*Du slægt, der som et blad i høst
hen over jorden haster,
men aldrig i dit eget bryst
til bunden loddet kaster;
du, som vil granske livet ud,
men glemmer livets kilde,
søg dog engang dig selv og Gud,
vær stille!*

Hør op med denne vilde larm,
den hvileløse trangsel,
læg øret til din egen barm,
hvor sjælen bor i fængsel,
dæm op for dine lysters elv,
lad strømmene sig skille,
søg så på hjertets bund dig selv,
men stille.

Hør op at færdes uden ro
imellem livets døre;
hvor kan i slig en larm du tro,
at du Guds røst kan høre?
Han drager ej i hjertet ind
som tordenstorm i skoven,
han kommer som en sagte vind
fra oven.

Du slægt, som fuld af harm og had
igennem verden jager,
mens bævende, lig espens blad,
bestandig tungen klager!
Hvad er dit mål, hvad er dit med,
hvad søger du i vrirmlen?
Se, blomsten vokser tavs i fred
mod himlen.

Chr. Molbech

Hans

Vejstrup Valgmenigheds nye præst

I august 1995 fik Vejstrup Valgmenighed en ny præst. Det er den 49-årige Mette Marslund, der er født og opvokset i Gentofte, men som i de sidste 25 år har boet og virket på Fyn.

Hun er uddannet som teolog ved Århus Universitet, og præstegerningen i Vejstrup er hendes første embede. Men inden hun blev præst, har Mette Marslund også andre uddannelser bag sig.

I årene efter studentereksamen uddannede hun sig som journalist ved Det berlingske Hus, men forlod journalistikken for at læse engelsk og dansk på Odense Universitet.

Hun blev cand. mag. i 1978 og har, indtil hun påbegyndte sit teologistudie i 1989, undervist voksne i engelsk og dansk på Midt fyns Voksenuddannelsescenter i Ringe. Dette arbejde bragte hende i forbindelse med Ringe Statsfængsel, hvor hun underviste nogle år, ligesom hun også brugte sin tid på kurser for unge arbejdsledige og socialt dårligt stillede grupper.

Mette Marslund har altid haft en levende interesse for sproget og for den danske kultur og tradition, og ikke mindst i de senere år har hun haft en stor interesse for det grundtvigske. Hun har i en årrække inden hun blev valgmenighedspræst været medlem af Ryslinge Frimenighed, og det har været hendes store ønske at finde embede i en valgmenighed - sådan som det jo nu også er sket.

Sammen med sin mand, Torben Nielsen, der er viceformand på Sydvestfyns VUC i Glamsbjerg, er Mette Marslund flyttet ind i præstegården i Vejstrup i oktober og glæder sig nu til at have mange gode år som valgmenighedspræst i det sydfynske.

Her fra Vejstrup Ungdomsskole skal der lyde et hjerteligt velkommen til Mette Marslund og Torben Nielsen.

Else og Hans Mortensen

Åbningstale skoleåret 1994/95

Kære elever !

Velkommen til et ti måneders ophold på Vejstrup Ungdomsskole.

Opholdet kan sammenlignes med en fællesrejse. Ikke en charterrejse, hvor man har rejseledere, guider, serveringspersonale, stewardesser og andre til at sørge for sig, men en fællesrejse, hvor vi alle er ansvarlige for, hvorledes rejsen forløber.

Igennem de senere år har jeg flere gange fungeret som rejseleder for et hold unge, danske gymnaster på fællesture rundt i verden, og jeg finder lighedspunkter mellem sådan en rejse og den, vi nu sammen skal ud på.

Lad mig komme med nogle eksempler fra en af de ture, jeg har ledet. Det kunne for så vidt, lidt omskrevet, godt være oplevelser fra et ti måneders ophold på Vejstrup, jeg beskriver.

Vi er (nogle af os) ankommet til Kastrup Lufthavn til den tid, vi har fået besked om, og er ved at gøre klar til at checke ind.

Inden da er drengenes eventuelle øringer blevet pakket væk, og de forbliver pakket væk indtil turen er forbi. De hullede bukser, de store basketstøvler, de emblemer, der kunne udsende signaler om vold, racisme, eller som på en eller anden måde kunne støde andre, er efter anvisning blevet efterladt hjemme.

Alle har det, man vil kalde en »normal« frisure.

Hvorfor nu det? Jo, for nu er man en del af et hold, af en gruppe, der skal repræsentere Vejstrup og Danmark i forskellige sammenhænge. Ved gymnastikopvisninger, ved receptioner, ved besøg hos værter, og nu er man ikke kun sig selv, Nu er man en del af et hold.

Men tilbage til Kastrup.

Passene indsamles af rejselederen, der flere gange i de sidste par måneder har bedt om at få samtlige pas kontrolleret.

Det viser sig nu pludselig, at et af passene er udløbet for to måneder siden. Men det danske paspoliti er venligt og i løbet af en halv time og lettet for et passende gebyr modtager den glemsomme et nyt pas.

Imens det sker, konstateres det, at en enkelt gymnast stadig ikke er kommet, skønt mødetiden er overskredet med 45 minutter.

I løbet af den næste halve time ankommer hun dog og siger forundret: »Jamen var det ikke først nu, vi skulle møde?«

Bagagen, både den enkeltes og de mange gymnastikredskaber, vi er fælles om, skal checkes ind, og nu kommer den næste situation.

Nu får vi en første fornemmelse af, hvordan turen vil forløbe de næste fem uger.

Enkelte søger hen med egen bagage for at få den checket ind og hurtigst muligt komme op i transithallen til de toldfrie varer.

Andre er gået hen for at handle i supermarkedet eller i kiosken, og håber på at kammeraterne eller rejselederen gør arbejdet for dem.

En enkelt har lagt sig på sin bagage i et hjørne og venter, mens de, der har den rette forståelse, er i gang med at slæbe den fælles bagage frem først, og siden, når alt det fælles er ekspederet, da at få deres eget med.

Efter nogen tids ophold i transithallen bliver vi kaldt ud til flyveren, går ombord sammen med alle de øvrige passagerer og oplever på ny et par situationer, der fortæller lidt om den enkelte gymnast, lærer, elev eller hvad det nu drejer sig om.

Vi ser ham, der maser sig forrest i køen, skynder sig hen til sin plads, får al sin bagage placeret oppe i bagagerummene, selv om det fylder både naboens og andre passagerers plads, skynder sig at sætte sig ned, finder sin walkman frem og isolerer sig i sin egen lille verden.

Andre smiler høfligt til medpassagererne, spørger kammeraterne, om der er noget, de kan hjælpe med, snupper en taske, der ser ud til at være glemt, placerer deres bagage, hvor den ikke er til gene for andre, og viser i det hele taget hensyn til omgivelserne.

Nu er det spændende, da alle er placeret og turen skal til at begynde, hvorledes gruppen fungerer. Begynder man at råbe frem og tilbage fra den ene sæderække til den anden? Placerer man sig normalt på sæderne, eller dukker en hel masse fødder op på ryglænet til sædet foran? Fyres

der dumme vitser og halvsjofle bemærkninger af ? Nej, heldigvis viser det sig, at gruppen som sådan ikke gør sig specielt bemærket, selv om der er et par enkelte braldrehoveder imellem.

Maskinen letter. Vi er på vej. Lidt senere serveres flyveturens første måltid. Igen mulighed for at gøre nogle iagttagelser som rejseleder. Langt de fleste modtager deres bakke med et smil og et tak til stewardessen og begynder stille og roligt at spise, men nogle, ofte de mest forkælede og selvoptagne, ser noget skeptiske ud. De stikker næsen helt ned i maden og snuser til det, taler om hundeadede og lignende.

Ankommet til bestemmelsesstedet, lufthavnen i en helt anden verdensdel gentager mønsteret sig. De hjælpsomme, de pligtopfyldende, de sociale, de, der tænker på helheden og ikke kun på sig selv, tager fat, mens andre forsøger at slippe nemmest muligt om ved det.

Vi bliver placeret i en bus, der absolut ikke lever op til den hjemlige standard, men de fleste tager det med fint humør.

Walkmandyrkeren finder sit hjørne. Hov! Der er åbenbart et par, der allerede har fundet hinanden! Det var hurtigt! Det er naturligt og uundgåeligt, men nu er det spændende at se, om de helt melder sig ud af fællesskabet og går ind i en tosomhed, hvor alt andet og alle andre er dem ligegyldige. Hvis de gør det, burde de hellere have taget på en charterrejse alene, for de vil ikke få meget ud af fællesturen.

Et par af gymnasterne har rejst sig og vandrer stille rundt i bussen fra række til række, snakker lidt med alle og er med til at skabe samling og ro.

Dagen efter skal den første opvisning finde sted, men først skal der trænes et par timer om formiddagen. »Mine gymnastiksko ligger på hotellet!« råber en. »Hvem har set min bold?«, råber en anden »Hvornår er opvisningen i eftermiddag?« råber en tredje »Kan vi ikke købe Cola her?«, råber en fjerde, mens størsteparten er gået i gang med opvarmningen helt af sig selv.

Dagen efter er der reception på byens rådhus. Meddelelsen om, at man skal møde omklædt i den pæne rejsedragt med jakke og slips, mødes med nogen mumlen, men allerede ved næste reception har de fleste opdaget, at det slet ikke er nogen dårlig idé at se velsoigneret ud og være pænt omklædt. Efterhånden bliver det en vane, og sidst på turen er det gymnasterne der siger: »Vi skal altså være omklædte i rejsetøj, når vi kommer til næste opvisningssted«.

Og sådan som jeg her har skitseret går det slag i slag, dag følger på

dag. Store krav stilles til gymnasternes, ja til alles udholdenhed, og det viser sig, at man kan præstere meget mere, end man troede. Opvisninger, transport, sygdom, manglende mulighed for at hvile, udfordringer på stribet, vanskeligheder, der skal overvindes, og efterhånden etableres et fællesskab og et sammenhold, der omfatter alle, således at man efter i fem uger at have levet meget tæt op og ned af hinanden, kender hinandens svagheder og styrker, og respekterer, støtter og hjælper hinanden, etablerer et positivt fællesskab, som kan bære langt ind i fremtiden. Ved afslutning på turen er det svært at tage afsked med hinanden, men vi skal jo videre hver til sit, alle en stor oplevelse rigere.

Ja, men velkommen til en ti måneders fællesrejse på Vejstrup Ungdomsskole skoleåret 1994/95. Som rejseleder vil jeg håbe, at vi hurtigt får etableret et positivt og åbent fællesskab, hvor enhver bidrager med det bedste han eller hun har i sig, så vi kan få en udbytterig og oplevelsesrig rejse sammen.

Jeg glæder mig til turen.

Kære forældre !

Som rejseleder siger jeg tak, fordi vi har fået lov at få jeres børn med på denne tur.

Vi lover, at de ikke skal få lov at sidde passive og blot lade tiden gå.

Vi vil bruge dem, vi vil forlange noget af dem. Vi vil stille krav til dem, fordi vi tror på dem.

Vi vil opdrage dem, slibe nogle kanter af, men dog ikke så mange, at de bliver helt runde og triller væk, forsvinder i mængden.

Vi håber på jeres opbakning også i de situationer, hvor I ikke helt forstår vore beslutninger.

Velkommen til samarbejdet!

Hans

Projekt

Med den nye folkeskolereform indføres fra skoleåret, der begynder august 1996, endnu et krav til eleverne i 9-10 klasse. (Desværre oven i alt det øvrige, der skal nås). Denne gang gælder det en obligatorisk projekt-opgave. Ideen er uden tvivl hentet fra gymnasiet, hvor man gennem flere år har stillet krav herom såvel i 1. som 2. og 3. g. Skoleårene 94/95 og 95/96 udgør en overgangsordning, hvor det er frivilligt om man vil for-dre projektarbejde af eleverne. Der er dog den indlysende mulighed, at man som lærer dels kan gøre sine erfaringer, dels kan rapportere dem til ministeriet og derved få mulighed for at påvirke det obligatoriske kravs udformning, inden det indføres permanent. Som følge heraf tog vi også hul på projektarbejdets glæder på Vejstrup Ungdomsskole i slutningen af november 94.

I en hel uge kunne eleverne derfor arbejde med et forud selvformule-ret problem. Det siger sig selv, at denne uge blev meget anderledes end mange øvrige skemalagte skoleuger. Nu blev der virkelig tid til at gå i dybden med et interessefelt i modsætning til andre undervisningsuger, hvor eleverne må zappe sig igennem en ofte lang dags forskellige fag. Fordybelsen var nu sat i centrum.

Hvad vil det egentlig sige at arbejde projektorganiseret og problem-orienteret?

Mens ordet projekt stammer fra latin og oprindeligt betyder udkast eller plan, er problem græsk og henviser til et uløst spørgsmål. Selvom forskellige filosofiske retninger har lagt et særligt betydningsindhold i de nævnte begreber, specielt Sartre i nyere tid, må det være nok her at fast-holde, at de meget vel kan opfattes som to side af samme sag: Man udfærdiger en plan for, hvordan man vil få svar på sit spørgsmål. Der-med stilles der fornuftigt nok krav til både proces og produkt.

Hele processen begynder med, at man på baggrund af ens forhåndsviden gør en specifik nyopdagelse, der får førstnævnte til at virke begrænset. Det er det vi i daglig tale vil betegne som undren. Man forsøger så at for-mulere sin undren som det problem, det bliver undersøgelsens formål at belyse. Så bruger man ganske enkelt og logisk nogle systematiske frem-gangsmåder eller metoder til at indhente sådan information, som kan belyse ens problem. Man læser hvad andre har skrevet om samme og evt. tilgrænsende problemer. Man har mulighed for selv at indsamle rådata og

bearbejde dem, inden man vurderer ens nye viden i forhold til problemformuleringen og evt. diskuterer de begrænsninger denne eller arbejdsprocessen sætter for ens videnstilegnelse. I sidste fase må man så formidle sine resultater, mundtligt og skriftligt.

Med kravet om projektarbejde følger også krav om problemformuleringens tværfaglighed og projektorganiserings kreativitet. Jeg er overbevist om, at netop fordybelsen er katalysator for såvel tværfaglighed som kreativitet. Det man som lærer blot skal sikre sig er, at udgangspunktet for elevernes arbejde og dvs. problemformuleringen rummer mulighed for, at flere fag kan inddrages for at problemet kan belyses. Så skal resten nok komme af sig selv. Eleverne opdager hurtigt at deres undren ikke stilles, hvis ikke alle synsvinkler inddrages og efterhånden hiver de også fat i en fortrængt fantasi og udvikler ofte stor kreativitet. Man skal her huske, at al kreativitet kan henføres til tankeprocesser og ikke nødvendigvis skal komme til udtryk i et kludetæppe. Alene tankerne om, hvordan projektet skal fremlægges, giver anledning til stor kreativitet. Således fik en dreng i 10 kl. med et overordnet tema for klassen - livsværdier - formuleret:

Frankrig er i dag bl.a. berømt verden over for sin gastronomi.

Denne madkunst er grundlagt for flere hundreder år siden. Først i vort århundrede er en systematisk beskrivelse af principperne for fransk kogekunst blevet nedskrevet. Det, den franske gastronomi idag er kendt for, er små veltilberedte portioner serverede på ottekantede tallerkner med forskellige saucer, kombinerede med stor opfindsomhed og kreativitet. De to dominerende gastronomer Gault og Millau har tilskyndet denne udvikling. Hvor det før var et spørgsmål om at spise for at leve, er det nu snarere det modsatte, at leve for at spise, der er sat i centrum for de livsværdier, der kommer til udtryk i gastronomien.

Hvad er det, der betinger denne udvikling?

- Hvorfor blev de to madeksperter fulgt?
- Hvad betød maden før i tiden og nu ?
- Hvordan bliver den foreskrevne ret tilberedt under de nye gastronomiske bud?
- Hvilken betydning har desserter?
- Hvorfor er fransk køkken blevet et ideal?

Hans produktet kom til at fremstå dobbeltsidigt, dels i at tilberede en middag efter det franske køkkens forskrifter, dels i at beskrive princip-

perne herfor. Sidste del udgjorde derfor rammen og her indføres vi i de to store, banebrydende franske gastronomer, Gault's og Millau's retningslinier for tilberedning af mad, inden han fremkom med et spændende forslag til en menu på 3 retter: Crudités, Entrecôte med pomfrites og sauce og Pêches Cardinal.

Efter en detaljeret indkøbsliste tilberedte han disse tre retter i skolekøkkenet.

To piger fra samme klasse:

Alle mennesker drømmer, mens de sover, men kun få husker, hvad de har drømt. Når det samtidig anføres, at ca. 1/3-del af et menneskes liv medgår til søvn, bliver det vigtigt at prøve at forstå, hvilken funktion drømme har.

Hvilke muligheder giver drømmene os for en realisering af vore livsværdier?

1. Hvad er drømme overhovedet?
2. Hvilken betydning har drømme?
3. Hvilken fortolkning kan udtrækkes af drømme?
4. På hvilken måde kan drømme benyttes i
 - a) meditation
 - b) hypnose
 - c) nyreligiøsitet
 - d) psykoterapi.

Produktet blev her en omfattende rapport, i smukt lay-out, af svært tilgængeligt stof på højere niveau end man kan forvente i 10.klasse. På udmærket måde tog rapporten udover en indføring i emnet, fat i de to store drømmeteorikere Freud og Jung og præsenterede kortfattet deres teorier. Stoffet kombineredes med eksempler fra egne drømme og refleksioner over de begrænsninger, der dels er dukket op undervejs, dels som følge af arbejdsprocessens tidsmæssige ramme.

og endelig en dreng:

Siden industrialiseringen af Danmark i slutningen af forrige århundrede har eksplosionsmotoren vundet kolossal udbredelse -også i erhvervsmæssig sammenhæng. Især inden for datidens danske hovederhverv, landbruget, har traktorer haft en revolutionerende betydning. Mange fabrikater er blevet lanceret, men blandt de mange udmærker Ferguson sig.

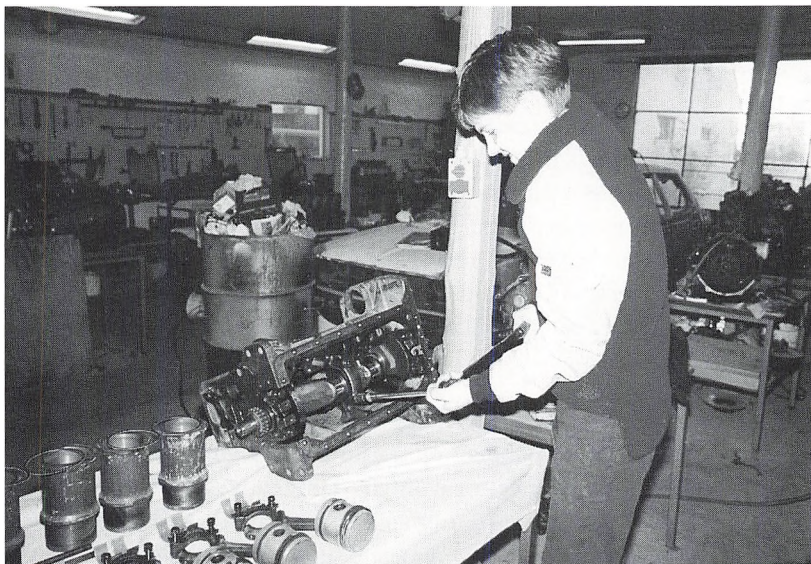
Hvad er det, der gør at danske landmænd gennem tiderne tilsyneladende har foretrukket traktoren Ferguson?

- a) Hvad er specielt ved dette mærke ?
- b) Hvor stor en udbredelse ?
- c) Hvordan har Ferguson tilpasset sig det danske marked?
- d) Hvorfor har danske landmænd foretrukket Ferguson?
- e) Hvilken betydning har f.eks. 3-p ophæng, slidstyrke, holdbarhed m.v.

Resultatet af hans projektarbejde var flersidigt: dels restaurering af en Ferguson motor, dels en fotomontage heraf, dels en arbejdsrapport. Sidstnævnte fremstod med en særlig finish, færdig og smuk, godt underbygget af hans selvproducerede farvefoto-serie, hvis objekt er arbejdet med at samle motoren.

Ingen kan med disse eksempler være i tvivl om, at tværfaglighed og kreativitet er en fast bestanddel af projektarbejde og med det engagement eleverne lagde for dagen, er vi mange der hilser dette nye tiltag velkomment og ser frem til næste projektuge. Den er som født til efterskolen.

SH.

Fra Fyns Amts Avis 1.12.94:

Skema med noget for både hjerne og hænder

Kreativiteten får gode muligheder med den nye folkeskolelov.

Elever på Vejstrup Ungdomsskole prøver for øjeblikket de nye muligheder.

Hvad har fransk mad, glaskunst, australske aboriginals og indendørs vandkunst med god skolelærdom at gøre?

En hel del, mener elever og lærere på Vejstrup Ungdomsskole. Siden mandag har de sløjft det normale skoleskema for at arbejde med vidt forskellige projekter i grupper eller enkeltvis.

Og det er ikke bare for sjov.

Den nye folkeskolelov gør det fra 1996-97 obligatorisk, at elever skal lave en projektopgave, der er karaktergivende. Og den behøver absolut ikke at være skriftlig, siger lærer Michael Thagaard.

Han vejleder sammen med skolens andre lærere eleverne i løbet af ugen. Inden projektugens start har eleverne lavet en problemformulering og emnerne har været meget forskellige.

Vanens magt

Vi håbede, at mange ville vælge praktiske og kreative projekter, men en del har valgt at arbejde skriftligt. Det hænger åbenbart stadig ved, at det er måden man altid har lavet en opgave på, siger Michael Thagaard.

For ham og de øvrige lærere er det en stor udfordring at skulle vurdere et kreativt projekt. Eleverne vælger selv, om de vil have karakter, men en bedømmelse får de alle.

Tre elever, Elsebeth Hansen, Steffen Friis og Anders Staugaard, har også formuleret sig skriftligt, men det er kun sket i problemformuleringen og i en ansøgning om økonomisk støtte til projektet. De tre arbejder på at gøre et lille vandkunstprojekt færdigt.

»Vi vil skabe liv og atmosfære i rummet via kunst. Sådan lyder vores problemformulering, og vi synes faktisk, det er gået over al forventning«, siger Elsebeth Hansen.

»Nogle af de andre har i hvert fald fortrudt, at de ikke valgte, som vi har gjort«, siger Anders Staugaard.

De er alle tre enige om, at det er rart, at det nu er muligt at få sine kreative evner bedømt. Men de vil hellere have en udtalelse end en karakter for projektet.

Så hos de tre skal lærerne ikke sætte tal på arbejdet. Men det er der andre elever, der gerne vil have.

Spændende evaluering

»Det er endnu på forsøgsstadiet, og det bliver svært at give en karakter for vandkunsten i forhold til en skriftlig opgave.

Men det bliver spændende at evaluere ugens arbejde. Sammen med otte-ti andre fynske skoler er vi med i en forsøgsrække, så vi håber på muligheden for at få indflydelse på den endelige lov«, siger Michael Thagaard.

En del af eleverne har valgt at arbejde individuelt, men det har Michael Thagaard en naturlig forklaring på. I forhold til folkeskolen laver eleverne her til daglig rigtig mange aktiviteter i fællesskab. Derfor føler de nok ikke, at de har brug for en uge i en gruppe.

På vej mod 10 års jubilæum

I foråret 1985 blev de første tiltag gjort for at etablere et uge-/14-dages kursus i bridge på Vejstrup Ungdomsskole. I et konstruktivt samarbejde med Danmarks Bridgeforbund,- et samarbejde, som stadig eksisterer,- forsøgtes realiseringen af et juniorkursus for 14-18 årige unge mennesker. Hensigten var naturligvis, at deltagerne på lige fod med vore elever, kunne indgå i skolens tilskudsberettigede årselevtal.

Men fødselsvanskelighederne var store. I lighed med sommerens hede debat om højskolernes kursustilbud i surfing, dans m.v., udtalte undervisningsministeriet, at bridge for det første ikke er alment dannende og for det andet at højst 60 % af en undervisningsplan må være af et fagligt indhold. Det begrænsede naturligvis økonomien i det, og havde det ikke været for et økonomisk tilskud fra Bridgeforbundets undervisningskomite og en til stadighed støttende og opbyggende forstander var ideen strandet her. I frihedens navn, annonceredes kurset med første navnkundige bridgespiller og lærebogsforfatter W.Dam som instruktør og første uge i sommerferien rykkede så en 12-14 juniorer ind på skolen for at lære bridge. Efter 2 år i de frie markedsmekanismer gik planerne så videre. Endnu engang med fuld beredvillighed fra forstanderens side skulle noget prøves - og det da med en vis økonomisk risiko: et bridgekursus for seniorer. Lykken står som regel den kække bi og også i dette forhold markerede Vejstrup Ungdomsskole en succes. Danmarks mestre, stormestre, landsholdspillere og olympiadedeltagere blev engageret som instruktører og vidt omkring i bridgekredse vil navnene H.C.Nielsen,

Knut Blakset, K.Å.Boesgaard, J.Røhl og D.Schalz klinge anerkendende bekendt. Lad mig også her benytte lejligheden til en varm tak til disse - ikke alene for et godt samarbejde og en blændende undervisning, men også for et dybtfølt engagement, der altid strækker sig ud til de små timer. Med årene er kursets deltagerantal steget støt og det har de sidste par år været nødvendigt at afvise potentielle kunder, men dejligt er det at kunne fylde skolen med op mod 100 forventningsfulde og utroligt engagerede bridgekursister til et ofte hårdt program, hvor kortene i sandhed bliver rørt. Vejstrup-Kurset, som det i en måske lidt indforstået tale kaldes, er blevet med den fare, der kan ligge i det, en institution i institutionen. Vores skridt høres viden omkring - til vore nordiske nabolande, ja sågar fra Luxembourg, modtager vi bridgeglade mennesker. En dag på kurset vil typisk forme sig således:

8.00 - 8.45	Morgenmad
8.45	Morgensamling
9.00 - 12.00	Undervisning
12.00	Middag
14.00 - 17.00	Undervisning
18.00	Aftensmad
19.30	Turnering

Det er også glædeligt at se, at aldersspredningen i denne tankesport ikke finder sin lige i andre idrætsgrene. Vi har hvert år deltagere fra den nedre ende af juniorgrensen til pensionister højt oppe i 70'erne.

Og hvert kursus gennem årene har således efter min bedste overbevisning bidraget til en udglatning af den generationskløft man i al fald tidligere har talt så meget om. Over kortbordene mødes engagementer, der nyder gensidig respekt, og som kursusledere hører vi hvert år fra ældre mennesker: »Det er vel nok nogle søde og høflige unge mennesker«. Det er fantastisk dejligt at kunne bidrage hertil, det ene succesrige år efter det andet, men det skal så også siges højt og tydeligt, at vort køkken ikke mindst præsterer så meget og så godt at flere af vore kursister skal på kur efter en uges ophold.

SH

Halvtredsåret for befrielsen

Over hele landet fejredes 50 året for Danmarks befrielse, og på Vejstrup Ungdomsskole valgte man at festligholde dagen ved at samle modstandsfolk fra egnen. Det var Else Mortensen, der tog initiativ til arrangementet, der fik et særdeles vellykket forløb. Der blev udsendt indbydelser til modstandsfolk, der under Anden Verdenskrig var med i grupper i Oure, Vejstrup og Skårup. Blandt de indbudte var tidligere elever på Skårup Statsseminarium, der bla. fremstillede og distribuerede illegale blade. En af dem er Anders Poulsen, redaktør af bogen »Det skete - modstandsbevægelsen på Skårup Statsseminarium under 2. Verdenskrig«, der udkom i 1992.

I festlighederne deltog desuden tidligere lærer og bibliotekar Preben Feddersen, Lundeborg. Han blev i 1944 sendt til koncentrationslejren Sachsenhausen efter at have smuglet jøder fra Helsingør til Sverige. Efter retsopgøret efter besættelsen kom han til Skårup Statsseminarium.

Også landdagsmand Karl Otto Meyer fra det danske mindretal syd for den dansk-tyske grænse var med ved mindesammenkomsten på Vejstrup Ungdomsskole. Sammen med Anders Poulsen og Preben Feddersen fortalte han om sine oplevelser på egnen.

Fyns Amts Avis skrev: »Når du står i besættelsesmagtens uniform og ser dine landsmænd meje polakkerne ned, så er du medansvarlig, uanset om du selv gør noget som helst!« Ordene fra Karl Otto Meyer gjorde tydeligt indtryk på flere hundrede unge, der sammen med tidligere modstandfolk var med til at markere 50-året for befrielsen ved et arrangement på Vejstrup Ungdomsskole.

Landdagsmanden fra det danske mindretal syd for grænsen fik fuld opmærksomhed fra den tætpakkede sal, da han fortalte sin egen person-

lige historie fra krigsårene. »Da vi fik frihedsbudskabet opholdt jeg mig i Albjerg ved Oure, og jeg kunne endelig fortælle alle mine modstandsvenner, at jeg ikke hed Knud Hansen, og at jeg ikke var dansker, men at jeg er tysker og hedder Karl Otto Meyer. Alle måbede!«

Karl Otto Meyer havde længe opholdt sig i Danmark, da han fik et vink om, at tyskerne var ved at finde ham. Han valgte i 1944 at melde sig til tysk tjeneste og blev sendt til Polen, hvor krigens rædsler for alvor gik op for ham. Han deserterede, kom ad omveje til Fyn og blev en ihærdig modstandsmand, side om side med danskerne.

»Men friheden er intet værd, hvis den ikke følger sandhedens og rettens vej«, sagde Karl Otto Meyer.

De ca. 50 indbudte tidligere modstandsfolk og de mange interesserede, der var mødt, fik derefter en film om modstandsbevægelsen på egnen at se. Om aftenen var der festmiddag på Vejstrup Ungdomsskole for modstandsfolkene og deres ægtefæller og bagefter afholdtes festgudstjeneste i Vejstrup Valgmenighedskirke. Fra gudstjenesten gik skolens 170 elever med fakler gennem den lyse majaften tilbage til skolen, der var smykket med levende lys i alle vinduer.

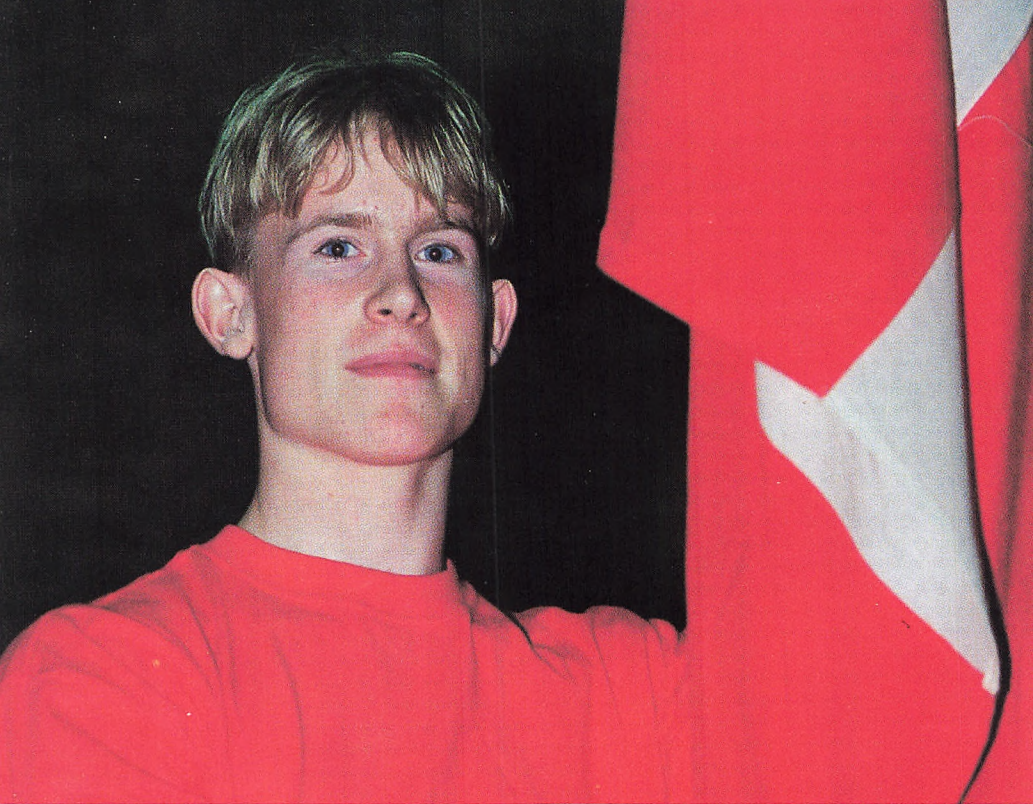

ALICANTETUR

På vej mod et 25-års jubilæum

Vi skal nok ikke langt ind i det nye år, før man med rette kan sige, at det er et kvart århundrede siden Else og Hans første gang fik kontakt med Vejstrup Ungdomsskole. Jeg kender ikke omstændighederne præcist, men givet er det, at den daværende bestyrelse og generalforsamling vedtog at ansætte Else og Hans som forstanderpar på Vejstrup Ungdomsskole pr. 1.8.-1971.

Derfor nærmer et jubilæum sig med hastige skridt.

Selvom vi jo alle ved, at Else og Hans har mange, lange dage bag sig, kom det alligevel som noget af en overraskelse for os, da vi i sommers erfarede, at det mest rodfaste i skolens liv havde valgt at trække sig tilbage. Således er der en dobbelt anledning til at stoppe op og reflektere over disse personligheder.- Et livsværk er ved at være fuldført.

Nu er der flere måder, hvorpå man kan gøre et livsværk op. Ofte vil det være nærliggende at betragte det monumentale. Det lærer vi af historien og selvom det absolut ikke må stå alene, så må vi idag undres over, hvordan Vejstrup Ungdomsskole i 1970 kunne rumme 100 - 110 elever. Uden idrætshal, gymnastiksal, bade- og omklædningsrum, uden Borgen, Klippen og glashus, uden forbindelsesgangen, uden den spisesal mange munde mættes i i dag, uden Ludvigsminde og de udendørsarealer skolen besidder nu. Ja, man er lige ved at miste pusten. Det er fantastisk imponerende og uden at ville forklejne nogen må det til syvende og sidst tilskrives rorgængerens økonomiske indsigt og administrative evner.

Samtidig er der i disse år holdt skole - ingen tvivl om det - for tusinder af unge mennesker, der gennem oplevelse og oplysning er blevet oplivet.

Kære Else - dit engagement, din optagethed, din opslugthed af alt, hvad du har haft med at gøre, har gennem alle årene været forbilledlig. Især har gymnastikken været dit hjertens barn og altid har det været sådan, at vi andre har rettet ryggen, når vi ved årets første opvisning har været vidner til, hvad du har formået at bibringe skolens piger.

Du har også forstået at dele ud af din faglige stolthed, således at vi ved de følgende opvisninger har fået del heri. Stolte af eleverne fra Vejstrup Ungdomsskole, har vi forladt arenaen, som en del af det fællesskab, der leverede dagens bedste og flotteste opvisning. En eksemplarisk spore til

vor egen faglighed. En intens nærværelse af et afsmittende engagement.

Kære Hans - din fasthed, din urokkelighed, din trofasthed overfor høje idealer har placeret dig centralt i skolens hverdag som forstander. Din indsigtfuldhed i, hvad det vil sige at være menneske, kan til stadighed overraske, også dine gamle medarbejdere.

Jeg husker tydeligt vort første møde. En travlt beskæftiget forstander, midt i en praktisk uge, med ti elever omkring sig, i færd med at smøre imprægneringsvæske på skolens træværk. Eksemplarisk indlæring, og det sidste Du sagde inden jeg hen på eftermiddagen forlod Vejstrup Ungdomsskole ansat med tjenestebolig, var: »Om du er tilhænger af Mao eller Grundtvig, er mig underordnet, blot du markerer en holdning i din undervisning. Ofte er det blevet vendt i tankerne. Dit udsagn ville dels fortælle, at Du fulgte med i, hvad der dengang foregik på landets læreanstalter, dels betone dit eget standpunkt i indoktrineringsdebatten. Samtidig vidste Du, at ånden på skolen var så stærk, at modstrid ville komme til kort.

Din åbenhed overfor nye tiltag, din faste støtte til eksperimenter, din tryllebinding af både elever, lærere og forældre når Du gør ordet levende, din bastante bakken op om initiativer, er alle værdifulde elementer i placeringen af Vejstrup Ungdomsskole, som solidt og velkendt i efterskolelandskabet.

*Som asken Yggdrasil midt i altet
med rod i Ilverglemers vand
blev skabelse og nyhed hentet
med rod i Mimers vise brønd
fik tanken stof til tæring
med rod i brønden, der var Urds
et fællesskab fik næring.
I træets top sig ørnen sinder
Vedrfoldner bleg af vejr og minder
med klarsyn møder livets kvaler
og honningduggen trøstigt daler.*

Søren Haaber

Hvad er det egentlig, vi laver

»Lad det være sagt med det samme. Det var en imponerende indsats, som Vejstrup Ungdomsskole præsterede i forbindelse med opsætningen af musical'en »Cyrano«.

Sådan skrev journalist Michael Lorenzen, Fyns Amtsavis, efter at have overværet hele forestillingen fredag aften.

Det er altid rart med ros, men denne positive kritik er endnu mere kærkommen efter en uges slid og slæb fra alles side. Midt i dramaugen kunne det naturligvis være svært at overskue om vi overhovedet kunne nå et færdigt resultat, men troen på det bar nye kræfter til vore anstrengelser. Glædeligt var det, at Vejstrup Ungdomsskole kunne fyldes med forventningsfulde mennesker, der var med til at sprede en fortættet atmosfære. Vore gæster var alle spændte på at opleve vores helt egen version af Cyrano de Bergerac. Det er faktisk ikke overdrevet at hævde, at vi skal meget langt tilbage i Vejstrup Ungdomsskoles historie for at finde en dramaopførelse, der kan måle sig med denne succes. Vi er mange, der sent vil glemme denne uges oplevelser. Vi nåede målet og når vi kunne bevare troen på det, er det fordi et resultat aldrig må betragtes uden, at man samtidig ser på den arbejdsproces, der har ført frem til finalen. Når man i ugens løb bevægede sig rundt på skolen, mærkedes tydeligt en stemning af velvære og opslugthed. Et hav af forskelligartede sanseindtryk tildeltes en. Visse steder påvirkedes synet af til ukendelighed sminkede mennesker, eller »historisk«- påklædte elever, andre steder måtte hørelsen stå for tur. Det var sig lige fra en hidsigt snurrende boremaskine, en klapren af stole, til en vibrerende bas og løsrevne replikker fra en halvtræt musketer. Man listede videre til smukke sangtoner, der fyldte glashuset - ja selv lugtesansen pirredes af nybagte flutes og lakerede rekvisitter og følelsen af ophedede kroppe hos dansere og roadies mærkedes.

Denne mosaik af påvirkninger gav et indtryk, der ikke var til at tage fejl af - et dybt engagement i arbejdsprocessen fra alles side - og dermed var målet fuldt. En engageret proces er nemlig nøglen til et succesrigt produkt.

Og så havde vi ovenikøbet et fælles mål, og derfor også en fælles

arbejdsproces, som af praktiske grunde byggede på en fornuftig arbejdsdeling. Vi skabte ikke alene et fælles resultat: vores version af denne musical, men også et fællesskab.

Cyrano de Bergerac er en musical frit efter Edmond Rostands Skuespil med musik og sangtekster af Sebastian, dvs. en »musik-komedie med sang og dans«-(læg mærke til at både sang og dans er ligeværdige elementer i forhold til komedien). Komedie er en fælles »genre-betegnelse for dramaer, der sigter mod at vække munterhed«, og drama betyder egentlig en opførelse bestående af dialog (roller).

Når man derfor vælger en musical, vælger man en genre, hvor de tre nævnte elementer er lige gyldige: roller, der ledsages af musik og dans. Det er samtidig åbenlyst for enhver, at uden lys og lyd, uden scene, uden rekvisitter, kostumer, kulisser og sminke - ja selv uden PR - ingen forestilling. Vi er altså ligeværdige parter i et sådant projekt og med 170 elever skal der mange forskelligartede aktiviteter til. Derfor er musical'en efter min mening særdeles velegnet til et efterskoleophold.

Det fællesskab vi får skabt ved at løfte i flok i en hensigtsmæssig arbejdsdeling, er et fællesskab, som kan bære resten af skoleåret og bringe os helskindede gennem nye udfordringer. Kvalitet føres ind i vores hverdag ved følelsen af at være sammen - en gensidig forpligtethed og en omsorg, hvor vi har forståelse for hinandens engagement.

Tak for et godt samarbejde.

SH.

Fyns Amts Avis skriver:

En duft af L-94

Imponerende gymnastik-show i Vejstrup.

Ganske vist var der - ret præcist - 100 gange flere deltagere i landsstævnet i Svendborg, men det duftede da af L-94, da Vejstrup Ungdomsskole i lørdags havde lavet et tidligt forårsshow, fordi Gymnastikhøjskolen i Ollerup måtte aflyse deres stævne på grund af brandkrav.

L-94 rygsækkene var overalt, det vrimlede med ungdom, taktfast bifald til rytmisk musik og en gymnastikglæde i selskab med lokale sydfynske gymnaster og Bellinge-gymnasterne.

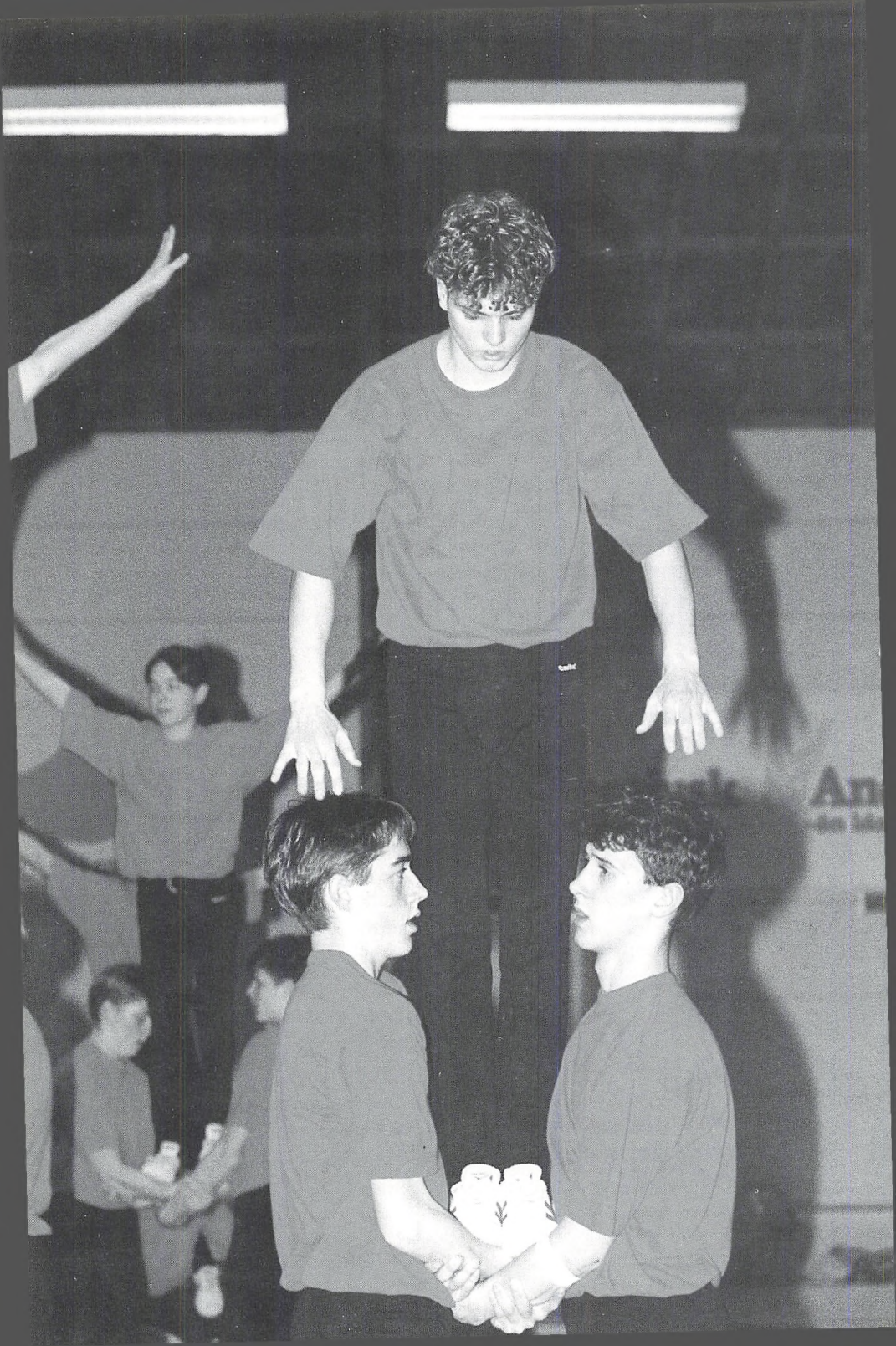
910 var med på gulv og tilskuerpladser, og det var præcis, hvad brandmyndighederne kunne sige god for i ungdomsskolens idrætshal.

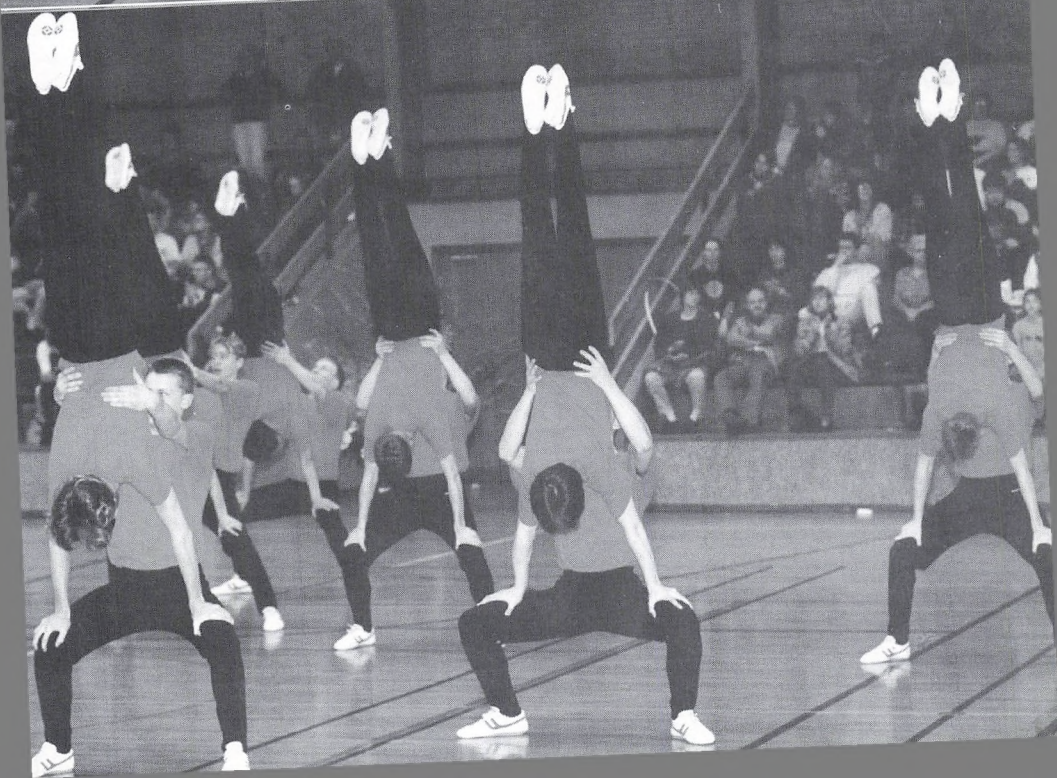
En flot faneindmarch, og få, men velvalgte ord fra forstander Hans Mortensen, og så kørte det sportslige program slag i slag over tre timer.

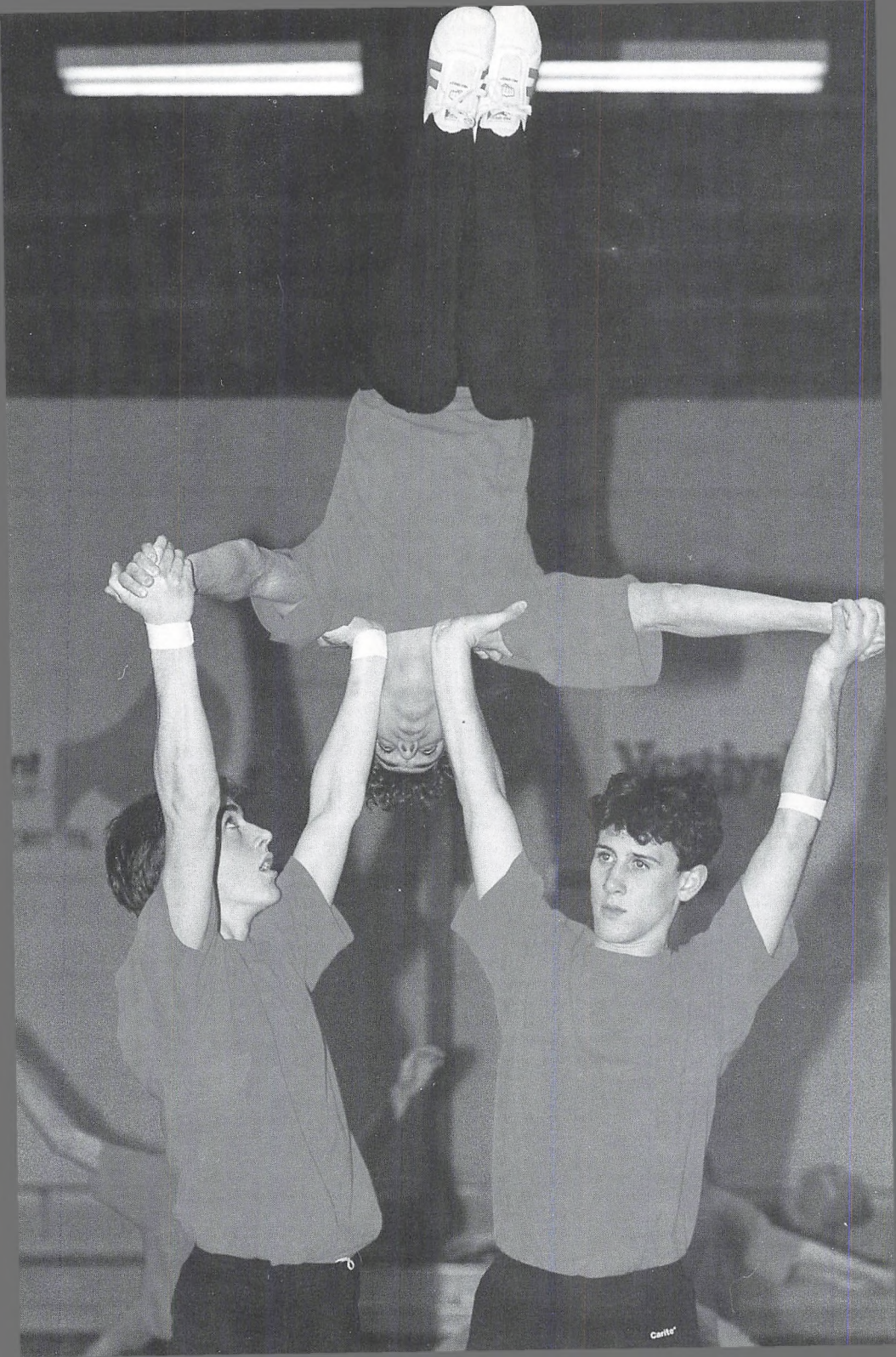
Dagens højdepunkt var - foruden Svendborg Amts Repræsentationshold - ungdomsskolens eget hold på 160 elever, heraf ca. 100 piger, der bjergtog det store publikum med sin første opvisning ud af 20 her til foråret.

Flere forskellige programmer var mixet, så opvisningen ville kunne egne sig til det ottekantede landsstævnestadion i Svendborg.

Og mens de øvrige gymnastikhold havde båndmusik, kunne skolens eget hold selv lave opvisning med live-musik ved skolens musiklærer Thomas Gustavsen, Svendborg, på keyboard og trommer. Og det er faktisk lavet hjemme i dagligstuen, kunne Thomas Gustavsen fortælle. Else Mortensen, der leder pigerne, er en inspirator uden lige og hendes kropssprog fortæller, om musikken skal bølge over i afrikanske eller østasiatiske toner - eller pludselig være aggressiv. Det gør musikken til en speciel inspiration for gymnastikken, sagde Thomas Gustavsen. Efter opvisningen meddelte Hans Mortensen, at man ville søge afholde et lignende stævne næste år, dog sikkert som et aftenarrangement.

Kære tidligere elever og kolleger!

En hilsen her fra det nordjydske, hvor familien slog sig ned sidst i juli. Nærmere bestemt i Haverslev, der ligger 35 km syd for Aalborg lige ved siden af den nye motorvej.

3. april i år kom vi hjem fra vores 7 1/2 måneders tur jorden rundt. Vi kom da lige fra 25 graders varme i sensommeren i Australien til et koldt, sne- og regnfyldt dansk aprilvejr. Det var noget af en omvæltning. Men også dejligt at komme hjem og se familie og venner igen.

Da vi havde orlov frem til august, var der god tid til at fordøje de mange, mange oplevelser, vi havde haft på turen. Det var godt også med tid til at omstille sig til igen at skulle starte på en »normal hverdag«.

I løbet af foråret søgte og fik vi arbejde på Himmerlandscentrets Idræts- efterskole (HCI), hvor vi nu er. Så det blev ikke tilbagevenden til Vejstrup ved orlovens ophør.

Henholdsvis 13 og 7 år blev det til som lærere på VUS, og det var vemodigt at skulle tage afsked efter så mange år. Men på den anden side, var tiden også moden til, at vi skulle ud og prøve kræfter et andet sted. Og de mange, mange gode oplevelser med elever og kolleger gennem årene på skolen, har vi taget med os som en god ballast og kære minder. Tak for den tid.

Her i Haverslev er vi faldet godt til. Katrine er glad for sin børnehave og Rasmus for sin dagplejemor. Vi bor i en lærerbolig lige overfor skolen, så vi er også her tæt på, som vi bedst kan lide det. På skolen HCI er der 72 elever i 9. og 10. klasse. De kommer, for de flestes vedkommende, her fra det nordjydske, så vi er ved at lære en ny dialekt at kende. Vi arbejder begge med gymnastik, dansk og henholdsvis fysik og håndarbejdsfag.

Kig ind, når vejen falder forbi: Jyllandsgade 9, Haverslev, 9610 Nørager.

Vi ønsker jer alle en rigtig Glædelig Jul og et Godt Nytår.

*Kærlig hilsen
Rasmus og Katrine
Eva og Lars*

Siden sidst

Endnu et år er brugt! Endnu et år er gået! Forbavsende, hvor tiden dog løber! Da vi, Else og jeg, modtog årets elevhold, var det 25. gang, vi bød velkommen til samarbejdet! Kort forinden havde vi meddelt skolens bestyrelse og skolens medarbejdere, at vi ønskede at fratræde stillingen som ledere af Vejstrup Ungdomsskole pr. 31.12.96, hvilket bestyrelsen har akcepteret.

Jeg vil ikke her søge at gøre status over de 25 år, men kun nævne, at vi efter de mange år som ledere for en stor efterskole, hvor vi altid har følt os og føler os hjemme, og hvor vi stadig er meget glade for vort arbejde, for samværet med elever og kolleger og fint samarbejde med bestyrelsen, nu føler, at de mange hensyn, der dagligt skal tages, og de mange beslutninger, der dagligt skal træffes, til tider virker tyngende. Derfor har vi besluttet at afslutte vort arbejde på Vejstrup Ungdomsskole til nytår næste år.

Tidspunktet kan synes mærkeligt, men det er faktisk velovervejet. Dels passer det mig godt set i relation til mine personlige ønsker, dels vil det give en kommende forstander/et kommende forstanderpar mulighed for at tiltræde midt i et skoleår, der er planlagt og forberedt, således at vedkommende kan lære stedet godt at kende og samtidig få virkelig gode muligheder for at deltage i planlægningen af det kommende skoleår.

Som det andetsteds fremgår, er der sket en del ændringer i lærerstaben. Lars og Eva, der var på orlov sidste år, er nu ansat på Himmerlandscentrets Idrætsefterskole. Der skal herfra lyde en stor tak til Lars og Eva, der som få forstod, hvad de frie skoler stod for. Desuden er Jan Pytlick

flyttet til Ribe og er blevet erstattet af Terje Andersen, GOG's divisions-træner. Helle Hvilsted er også stoppet her.

I indeværende år er Karen Nordholm på orlov nogle måneder, og en del af vore lærere videre/efteruddanner sig på Skårup Seminarium. Som nye medarbejdere er ansat på fuld tid Maria Rolskov og på deltid Helle Absalonsen, Rikke Christiansen, Jacob Chr. Hansen, Jens-Jørn Schmidt og Peter Bollesen. Som vikar for Karen Nordholm er Maria C. Bolvinkel ansat som timelærer. Vi glæder os over den måde, de nye medarbejdere engagerer sig i dagligdagen.

På kontoret er Lene Snogdal tilbage efter afsluttet barsels- og forældreorlov, så Dorte Skyttegaard har afsluttet sin periode her. Også tak til Dorte for hendes indsats.

I køkkenet er Ghita Aarhus vendt tilbage efter barsels- og forældreorlov og hun har hjælp af Grethe Albjerg, Nina Hansen, Susanne Rasmussen, Charlotte Thygesen og Tanja Jensen. Anette Jensen, der vikarierede for Ghita slår nu sine folder i Jylland. Tak for din indsats!

I bestyrelsen er der sket en enkelt udskiftning, idet friskoleleder Arne Larsen, tidligere Oure, nu Rødding, ønskede at udtræde af bestyrelsen ved sidste generalforsamling. I stedet valgtes Jens Madvig Olesen, som i en årrække har været suppleant. Tak til Arne Larsen for solidt og godt arbejde og velkommen til Jens Madvig. Som nye suppleanter er valgt Vita Hansen, Langtved og Betina Juul Nielsen, Oure.

Her til sidst vil vi gerne bringe vor tak til alle vore og skolens venner, til alle tidligere elever, til forældre, til skolekredsens medlemmer, til skolens bestyrelse og til alle skolens medarbejdere for godt samarbejde og for støtte i det forløbne år.

Glædelig jul og godt nytår!

Else og Hans

Årets gang i elevforeningen

Elevforeningens første opgave var elevmødet 95.

Dagens program var der stort set ikke lavet om på, da elevforeningen og lærerne syntes godt om det nye program. der var som følger:

- 10.00 Jubilarer ankommer
- 12.30 Frokost
- 14.00 Velkomst øvrige gæster
Gymnastikopvining
- 15.30 Gåtur + rundvisning
- 16.30 Generalforsamling
- 18.00 Festmiddag i hallen
- 19.30 Underholdning ved skolens elever
- 20.00 Folkedans i hallen
- 21.00 Fest
- 23.30 Afslutning

Ved generalforsamlingen fortalte elevforeningen lidt om deres arbejde og Mette Rud fremlagde vores regnskab, som endnu ikke var helt afsluttet. Gry Jacobsen, Anne Holm Rasmussen, Dorthe Madsen og Marianne Toft ønskede ikke genvalg, og det var trist at sige farvel til de fire, som har gjort et flot stykke arbejde i elevforeningen.

Der skulle så vælges nye bestyrelsesmedlemmer til elevforeningen, og valgt blev Dorthe Skov, Christian J. Hansen og Martin Larsen. Som årgangsrepræsentant for årgang 94-95 var Mette Sækmose blevet valgt. Den nye elevforeningsbestyrelse består altså af 4 piger og fire drenge. Det er vist ikke set før!

I august holdt den nye bestyrelse det første møde, hvor der skulle laves en ny pjece, tages billeder og sendes girokort ud til de just afgåede elever. Den nye pjece skulle også sendes ud til alle vore medlemmer. Men ak og ve! EDB-systemet, som skulle fungere så godt, kører slet ikke som det skal, så alle adresser skulle skrives i hånden. Vi beklager de mange problemer, der har været, men håber det hele går i orden, når vi har fået skrevet jer ind i et nyt EDB-system, som Aksel vil lave til os.

Årgangsweekenden blev holdt den 22.-23.september. Mette Sækmose havde udarbejdet et godt program i samarbejde med Lars Østergaard. Programmet var ændret, så eleverne ankom fredag aften til spisning.

Under aftensmaden afslørede årgangen sig som en særdeles højtalende årgang. Det tog modet lidt fra os, men heldigvis kørte resten af aftenen godt.

Diskotek Cadillac sørgede for musikken og elevforeningen sørgede for sodavandsbarens ukendte specialiteter, såsom kultcola, en winner til de røde kinder og de uundværlige tequila sportsvand. Kort sagt havde bestyrelsen det nu også ganske sjovt.

Elevforeningen ønsker alle medlemmer og andre læsere af Vejstrup Bogen en rigtig god jul samt et godt nytår.

*Eleveforeningens bestyrelse
Malene Eshøj*

Gensynsweekend for årgang 94-95 d.22.-23. september!

Endelig oprandt weekenden, hvor vi nu »gamle« VUS'ere anno 94-95 skulle mødes igen. Alle var nok lidt spændte og havde måske lidt sommerfugle i maven - mange havde man jo ikke set i de godt tre måneder, som var gået siden vi alle stod og tog afsked. Med tårer i øjnene, vilde udbrud, knus og kram mødtes vi igen!

Ved aftensmaden blev der budt velkommen og derefter sagt vær's'go'. Og nøj... hvor vi larmede!! Mere end vi nogensinde før havde gjort - men der var jo også meget, der skulle snakkes om og minder, som blev genopfrisket og grinet af.

Efter aftensmaden blev der slået mave, og derefter var det tid til folkedans. Vi svingede og hujede til de velkendte melodier - det havde vi skam ikke glemt!

Så var der fest. Aftenen gik med dans, snak og sjauv VUS-hygge, som vi kender den bedst! Kl. 01.00 sluttede musikken af med den kendte: »Om lidt bli'r her stille«. I en stor rundkreds stod vi alle, som vi plejede at gøre. Men helt stille blev der dog ikke. Selv om vi skulle sove, var der stadig mange, der småsnakkede, grinede og gryntede.

Lørdag morgen! Trætte øjne, men glade smil. Under den så velkendte mo-kost-lignende morgenmad vågnede vi så småt.

Næste programpunkt var gymnastik. Kunne vi mon huske opvisningens trin og øvelser? Mange tvivlede, men det viste sig rent faktisk, at det ku' vi. Lige så snart musikken lød, bevægede ens krop sig af sig selv. Det sad bare fast i underbevidstheden, uden at vi egentlig tænkte over det.

Efter middagsmaden var det så tid til en rolig stund i foredragssalen med vores elskede DGI-sangbog i hånden. Vi sang vores årssang: »Der bor en kraft i sindet« og mange andre sange, hvor man ikke kunne lade være med at blive bare lidt sentimental. Hans fortalte - og kom ind på, at det faktisk var nu det hele fik en endelig afslutning for årgang 94-95. Det var nok det, som var realiteten, men det var og er svært at forstå!

Selvom vi ikke havde svinet, skulle det hele lige have en omgang med kost, spand og sæbefiduser.

Dagens programpunkter var ved at tage ende. Vi samledes i kontakt-

grupper til eftermiddagste, og bagefter var det tid til afsked - igen! Det var mærkeligt, at vi igen stod der og sagde farvel og gav varme knus og kram til hinanden. Vi havde jo næsten følt os som om vi gik der igen - vi kunne jo lige så godt blive der....., men nej! Ikke et farvel, men VI SES!

Tak fordi I var så mange, der mødte op - det var fedt at se jeg alle igen og være blandt jer. Der findes ikke noget bedre end jer VUS'ere 94-95. Husk at ringe og skrive til hinanden, så Vejstrups prægtige årgang holder kontakten. Jeg vil gøre hvad jeg kan. Vi ses allesammen - li'plusli'.

Mette Sækmose

Vigtige datoer 1996

Lørdag den 13. april kl. 14.00:

SKOLEKREDS DAG

Gymnastikopvisning - Foredrag - Middag.

I løbet af eftermiddagen afholdes skolekredsens generalforsamling.

Fredag den 3. maj:

ELEV MØDE

Søndag den 29. september - eftermiddag:

EFTERSKOLERNES DAG

Åbent hus for alle interesserede.

Onsdag den 11. december kl 19.30:

ADVENTSMØDE

Adventstale, musikalsk underholdning, Luciaoptog.

Blå bog Elevforeningen 1995

FORMAND

Malene Eshøj
Kongebakken 1 C
5700 Svendborg

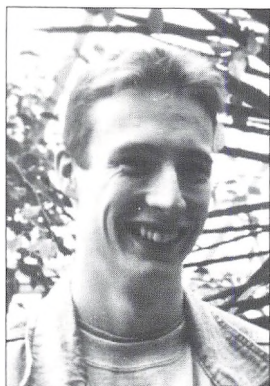
Malene er i lære som isenkrammer i IDECA i Svendborg. Hun er årgangsrepræsentant for årgang 92-93, samt formand på 2. år.

KASSERER

Mette Rud
Oluf Bagersgade 33, 4. sal
5000 Odense C

Mette går på HTX på Odense Tekniske Gymnasium. Mette vil gøre ALT for at komme til elevforeningens møder, om hun så skal ankomme kl. 4.00 om natten. Mette har igen i år klaret regnskabet, så det endelig er i orden.

SEKRETÆR

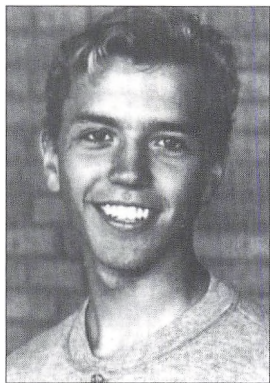
Jacob Chr. Hansen
Højskolevej 59 nr. 2
5882 Vejstrup

Jacob går på Skaarup Seminarium, og er lærer på Vejstrup ungdomsskole. Jacob er elevforeningens Tom Cruise, hvis han ikke sover. Det er hans 2. år i elevforeningen. Jacob er også aktiv på skolens lillehold.

MENIG bestyrelsesmedlem

Christian J. Hansen
Thursensgade 8, st. tv.
5000 Odense C

Christian læser historie på universitetet i Odense. Christian blev valgt ind i bestyrelsen til elevmødet '95, hvor Jacob & Christian havde en led lille krig, hvilket resulterede i en lille tale fra Christian og en sang fra Jacob.

MENIG bestyrelsesmedlem

Lars Østergaard
Hjejlevej 1
5700 Svendborg

Lars går i 2.g på Svendborg Gymnasium. Lars er årgangsrepræsentant for årgang 93-94, og han blev valgt ind i bestyrelsen til elevmødet '95. Lars er elevforeningens fætter gladmus. (Han har altid et colgatesmil på læben).

SUPPLEANT

Dorte Skov

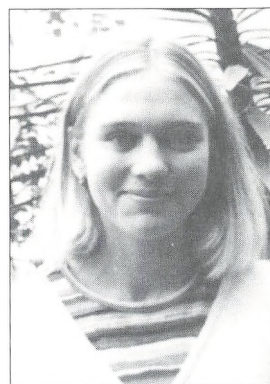
Dorte arbejder i Sadolin i Odense, hvor de ikke laver andet end at drikke kaffe. Dorte går på skolens lillehold og det er hendes 1. år i elevforeningen.

SUPPLEANT

Martin H. Larsen
Brogårdsvej 66
5250 Odense SV

Martin er en elnørd (d.v.s. at han er i lære som elektriker). Martin er elevforeningens mest »seriøse« medlem. Det er Martins første år i elevforeningen.

ÅRGANGSREPRÆSENTANT

Mette Sækmose
Højskolevej 5
5762 V. Skerninge

Mette går på Svendborg Gymnasium (Pyller). Hun er årgangsrepræsentant for årgang 94-95. Mette er en meget aktiv pige, som vi meget gerne ville beholde i elevforeningen.

Elevforeningens kalender

JANUAR	:	
FEBRUAR	:	
MARTS	:	- Planlægning af elevmøde - udsendelse af indbydelsen
APRIL	:	
MAJ	:	- Elevmøde ST. bededag
JUNI	:	
JULI	:	
AUGUST	:	- ny elevforenings 1. MØDE - lave ny pjeces - sende girokort + pjeces til: - just adgæde elever - med. der skal gøre nye medlemskab. sende pjeces til alm. medlemmer.
SEPTEMBER	:	- planlægning af årgangsweekend - sende indbydelse.
OKTOBER	:	- årgangsweekend
NOVEMBER	:	- sidste frist 1. NOV. Girokort. - medlemskartotek ajourføres - ved evt. sletning udsendes advarsel herom. sidste frist 30 NOV. - sende adventsmøde indbydelse.
DECEMBER	:	- udsende årsskrifter - " " nyhedsbrev. - adventsmøde

Jubilarer til elevmødet 1996

5 års jubilarer	årgang 1990-91
10 års jubilarer	årgang 1985-86
15 års jubilarer	årgang 1980-81
20 års jubilarer	årgang 1975-76
25 års jubilarer	årgang 1970-71
30 års jubilarer	årgang 1965-66
35 års jubilarer	årgang 1960-61
40 års jubilarer	årgang 1955-56
45 års jubilarer	årgang 1950-51
50 års jubilarer	årgang 1945-46
55 års jubilarer	årgang 1940-41

Hjælp!

Vi mangler mange adresser til de forskellige årgange, der har jubilæum. Med nogen hjælp fra jer vil det blive lettere at samle jeres årgang.

Hvis I har adresser på nogle fra ovennævnte årgange, så send dem venligst til undertegnede, så skal vi få sendt indbydelser ud til elevmødet.

Husk at I altid er velkomne til at kontakte elevforeningen hvis I har nogle spørgsmål.

*Malene Eshøj
Kongebakken 1c
5700 Svendborg*

Elevliste 1995/96

Aksglæde, Maria	(050580)	Kronhjortløkken 250, 5210 Odense N.V.
Andersen, Christian	(250379)	Mågevej 3, 5772 Kværndrup
Andersen, Heidi	(110279)	Fyllestedvej 29, »Kohavegård«, 5464 Brenderup Fyn
Andersen, Kim Steen	(250979)	Ulkendrupvej 39, Lunde, 5450 Otterup
Andersen, Lars Jørgen	(181079)	Nyvej 17, Ulbølle, 5762 Vester Skerninge
Andersen, Maria Damgård	(270379)	Hybenvej 12, 5700 Svendborg
Andersen, Maria Klima	(230980)	Finlandsvej 61 3.tv., 7100 Vejle
Andersen, Merethe Fuglsang	(140581)	Vesterågade 62, Nr.Brobjy, 5672 Broby
Andersen, Niels Bøje	(080380)	Blåmejsævænget 12, 5854 Gislev
Andersen, Ronnie Ries	(040578)	Flædbækvej 4, Elstrup, 6430 Nordborg
Andersen, Søren Hulvei	(290779)	Dyndvedgade 23, 6430 Nordborg
Barchanski, Lechoslaw	(280378)	40-711 Katowice ul. Swidnicka 31/21, POLSKA
Beth, Gabriel Rodolfo	(180877)	Munkebjergvej 60, 2770 Kastrup
Birkemose, Britta	(050379)	Bygmestervej 4, 5854 Gislev
Bisp, Ana Laura	(131278)	Calle 50-2375, 7630 Necochea, Argentina
Brixner, Søren Winther	(080279)	Allestedvej 36, Fangel, 5260 Odense S.
Bui, Toan Van	(200677)	Byparken 73, 1.th., 5700 Svendborg
Bukkehave, Ann-Katrine	(270580)	Bukkehavevej 12, 5700 Svendborg
Christensen, Anne Kristina	(270879)	Baunevænget 9, 7000 Fredericia
Christensen, Lise Ørneborg	(060380)	Byvej 5, 5892 Gudbjerg Sydbyn
Christensen, Loise Møller	(260979)	Klaus Berntsensvej 294, Højby, 5260 Odense S.
Christiansen, Heidi Skovbo	(030379)	Granvej 165, 5540 Ullerslev
Christiansen, Lau	(291279)	Landevejen 115, 5883 Oure
Christiansen, Mette	(030879)	Solbærvej 10, 6870 Ølgod
Damasco, Rudy Charles	(120379)	Lykkehøj 7 D, 5471 Sønderlø
Daring, Majbritt	(230379)	Skårupøre Strandvej 71, 5881 Skårup
Dichmann-Hansen, Jacob	(010680)	Skovshøjrupvej 2, 5270 Odense N.
Eder-Jensen, Søren	(100479)	Klintevej 12, 5935 Bagenkop
Egdal, Poul Martin	(230380)	Fåborgvej 46, 5772 Kværndrup
Eriksen, Line	(210580)	Lundbyvej 78, Tåsinge, 5700 Svendborg
Eriksen, Niels Jakob	(190979)	Hallelevvej 45, 4200 Slagelse
Ermose, Tine Tofte Lund	(110680)	Spanget 7, 5600 Fåborg
Fellah, Meriam Clement	(120178)	Christian X's Allé 82, 2800 Lyngby

Frandsen, Marie Louise	(071079)	Pilehøjen 14, 5631 Ebberup
Fredskild, Anders	(230379)	Vindeby Tværvej 19, 5700 Svendborg
Firilund, Maria	(250279)	Sophie Frederikkevej 11, Bjerreby, 5700 Svendborg
Fuglsang, Kirsten Thiel	(071279)	Hjortnæsvej 35, Børglum, 9760 Vrå
Gronwald, Signe Sofia	(120480)	Trompeterager 28, 6470 Sydals
Gudbjerg, Claus	(090478)	Brydevej 22, 5700 Svendborg
Haaest, Iben	(020781)	Thyravej 4 A, 4791 Borre
Hald, Helle	(060679)	Hedelandsvej 48, 5260 Odense S.
Hansen, Allan Egelund	(150379)	Libavej 22, 5853 Ørbæk
Hansen, Anders Nissen	(020179)	Willemoesvej 18, 5700 Svendborg
Hansen, Betina	(120679)	Granvej 14, 6840 Oksbøl
Hansen, Brian Holmegaard	(020779)	Ristingevej 1, 5932 Humble
Hansen, Brian Storm	(160980)	Nylandsvej 51, 5700 Svendborg
Hansen, Jens	(110179)	Gunslevmaglevej 5, 4863 Eskilstrup
Hansen, Jesper Allan	(251180)	Vesterballe 5, Horne, 5600 Fåborg
Hansen, Kasper Nellemann	(190679)	Tordenskjoldsvej 14, 5700 Svendborg
Hansen, Kenneth Normann	(030479)	Valkendrupsgyden 11, 5270 Odense N.
Hansen, Lene	(200580)	Raunholtvej 9, 5853 Ørbæk
Hansen, Lisbeth B.	(230179)	Sandager Kirkevej 32, 5610 Assens
Hansen, Maria Mejlgaard	(120579)	Abels Allé 88, 5250 Odense S.V.
Hansen, Marlene Liljendal	(270979)	Præstevejen 1, 5290 Marslev
Hansen, Rasmus Toft	(310879)	Liljevænget 1, 5856 Ryslinge
Hansen, Sidsel Grave	(240479)	Skovsvinget 6, 5500 Middelfart
Hansen, Tommy	(101080)	Møllevænget 6, 5462 Morud
Hansen, Trine	(300779)	Vindebyvej 55, 5900 Rudkøbing
Harris, Rebecca Ivy	(090279)	Bregnegårdsvænget 16, 5700 Svendborg
Hedegaard, Kasper Fibiger	(270579)	Svendborgvej 86, 5853 Ørbæk
Henning, Benedikte Friis	(311279)	Strandgårdsvej 14, 4720 Præstø
Holmskov, Mads	(040679)	Safranvænget 3, 5772 Kværndrup
Holtze, Karen Chanda	(071079)	Krøngevej 3, Krønge, 4930 Maribo
Hulgaard, Jørgen Henrik	(260179)	Strandvej 30, Ballen, 5762 V.Skerninge
Høi, Annemette	(060379)	Blåmose 7, 6470 Sydals
Højfeldt, Lars Tanggaard	(160179)	Rønnebærvænget 56, Thurø, 5700 Svendborg
Højgaard, Rikke	(240879)	Kanelvænget 1, 5772 Kværndrup
Iversen, Anna	(220380)	Tøndervej 35 A, Vesterbæk, 6330 Padborg
Jensen, Anders	(141279)	Glænøvej 271, Glænø, 4230 Skælskør
Jensen, Martin Stjernegaard	(180979)	Ravnholtvej 21, Måre, 5853 Ørbæk
Jensen, Micky	(260879)	Måneshøjvej 5, 4750 Lundby
Jensen, Sabine Gammelgård	(291080)	Birkevej 7, 5580 Nørre-Åby
Jensen, Søren Lohmann	(260679)	Dyrupgårdvænget 67, 5250 Odense S.V.
Jensen, Winnie Algren	(250179)	Skovvangsvej 4, 5550 Langeskov
Jensen, Åse	(250179)	Sandagervej 9, 5854 Gislev
Jespersen, Simon Senika	(060279)	Lyngebyvej 46, 4180 Sorø
Justesen, Claes	(030180)	Ravndrupvej 2, 5854 Gislev
Jürgensen, Søren	(210779)	Mårvænget 2, Guderup, 6430 Nordborg

Jørgensen, Anne Astrup	(220479)	Ravnstrupvej 20, 4863 Eskilstrup
Jørgensen, Camilla Koester	(120879)	Brammingborgvej 14, 6740 Bramming
Jørgensen, Ditte Kou	(120680)	Porsdam 9, »Solbakkegård«, Dybbøl, 6400 Sønderborg
Jørgensen, Frederik Nylev	(051079)	Runebjergs Allé 6, 2860 Søborg
Jørgensen, Malene Aagård	(270179)	Krøyersvej 14, 5700 Svendborg
Jørgensen, Martin	(170579)	Kirkegyden 14, 5642 Millinge
Kaubak, Nina	(110980)	Nørregade 6 B, 6400 Sønderborg
Knold, Kim Jensen	(081180)	Nørremarksvej 23, Jerlev, 7100 Vejle
Knudsen, Anna Bøtter	(061079)	Bjerggårds Allé 99 A, 5240 Odense N.Ø.
Knudsen, Line Ploug	(310779)	Nørremarken 6, 5600 Fåborg
Knudsen, Morten Ejlsmark	(060580)	Sandbjergvej 82, 5380 Dalby
Kremmer, Mads	(180879)	Slåvænge 9, 5932 Humble
Kristensen, Holger Nygaard	(050180)	Tjørnvedvej 33, 4295 Stenlille
Kristensen, Jannie Schau	(211179)	Borberggade 101, 6752 Glejbjerg
Kristensen, Ole Møller	(101279)	Lynevej 4, 6870 Ølgod
Krogh, Nicoline Skræp	(280579)	Bellingevej 79, 5250 Odense S.V.
Kruse, Thomas	(140579)	Munkevænger 12 1.th., 5700 Svendborg
Lange, Kasper West	(170379)	Spanggårdsvej 1, Svindinge, 5853 Ørbæk
Larsen, Anne Kristine	(010979)	Nykøbing Landevej 6, Gudum, 4200 Slagelse
Larsen, Louise Kjems	(141080)	Grønnegyden 21, 5270 Odense N.
Lippke, Lena	(150879)	Vestermarken 16, Stevning, 6430 Nordborg
Lund, Anja	(300480)	Dankvart Dreyersvej 3, 5320 Odense M.
Lundvald, Line	(141280)	Vinkelvej 11, 5290 Marslev
Lykkegaard, Ian Charlie	(020580)	Nyborgvej 41, 5800 Nyborg
Løvstrøm, Jan	(120179)	Mønnetvej 8, Tåsinge, 5700 Svendborg
Michelsen, Carsten	(191278)	Mintebjergvej 5 A, 6470 Sydals
Mogensen, Jens Møller	(140879)	Østergade 39, 5874 Hesselager
Mogensen, Louise Terndrup	(160880)	Rødhøjsvej 12, 5772 Kværndrup
Munkegaard, Kristina Luise	(021079)	Lille Snødevej 11, 5953 Tranekær
Müller, Rasmus	(250379)	Maglegårdsvej 2, 4621 Gadstrup
Nguyen, Coung	(180177)	Marslevvej 41 st.th., 5700 Svendborg
Nguyen, De Van	(091076)	Munkevænger 8 st.th., 5700 Svendborg
Nicolaisen, Brian	(270780)	Lillevænget 2, 5474 Veflinge
Jacob R. Nielsen	(170479)	Stentevangen 2, 5210 Odense N.V.
Nielsen, Kenny F.L.	(241180)	Traverskifter 29, 5881 Skårup Fyn
Nielsen, Kim	(151279)	Albjergvej 59, 5883 Oure
Nielsen, Lene	(311278)	Fryndeshave 7, Fynshav, 6440 Augustenborg
Nielsen, Martin Dalgaard	(060179)	Irisvænger 1, 5856 Ryslinge
Nielsen, Michael Skastrup	(280479)	Skolevej 17, Espe, 5750 Ringe
Nielsen, Sussie Carina	(270179)	Stakdelen 122, »Allerup Bakkegaard«, 5220 Odense S.Ø.
Nørrelund, Claus Damkjær	(090679)	Dyreborgvej 55, 5600 Fåborg
Officersen, Mikkel Visti	(300579)	Høje Bøgevej 14, 5700 Svendborg
Olesen, Søren	(040780)	Madseggyden 29, Strammelse, 5700 Svendborg
Olsen, Morten Grønhøj	(070780)	Gryderupvej 107, 4242 Boeslunde

Ottesen, Mariann Beese	(010780)	Spodsbjergvej 191, 5900 Rudkøbing
Pedersen, Allan Lindy	(280579)	Højholtvej 35, 5856 Ryslinge
Pedersen, Henrik Nonnegård	(291179)	Æblehaven 7, 5792 Årslev
Pedersen, Jannie Staunskær	(260379)	Møllehøjvej 6, Kærby, 4400 Kalundborg
Pedersen, Jesper	(130380)	Kertemindevej 30, 5290 Marslev
Pedersen, Rikke K. Milling	(060879)	Vormark Allé 1, Øksendrup, 5871 Frørup
Pedersen, Tina Nørregaard	(290680)	Biblioteksvej 2, Landet, 5700 Svendborg
Petersen, Bjarne Eiby Kjeld	(100579)	Svendborgvej 62, Svindinge, 5853 Ørbæk
Petersen, Jonas Mann	(221178)	Grejsdalen 22, 5800 Nyborg
Petersen, Kim Michael	(200479)	Villumstrupvej 11, 5853 Ørbæk
Petersen, Peter	(200379)	Sdr. Vornæsvej 5, Strammelse, 5700 Svendborg
Petersen, Rikke Vestergaard	(121280)	Grønvangen 129, 5550 Langeskov
Ploug-Sørensen, Margrethe	(161079)	Nyløkke 13, Korinth, 5600 Fåborg
Povlsen, Rikke Sjørnholm	(090380)	Nybøl Nor 3, Nybøl, 6400 Sønderborg
Ramming, Karina	(120980)	Svendborgvej 31, 5600 Fåborg
Rasmussen, Charlotte Egeberg	(141278)	Næråparken 49, Sdr.Nærå, 5792 Årslev
Rasmussen, Kristian Tschering	(031279)	Engdraget 7, 5854 Gislev
Rasmussen, Mathias Havelund	(260479)	Nielstrupvej 72, 5250 Odense S.V.
Rasmussen, Regitze B.	(101079)	Gudmevej 4, 5874 Hesselager
Rasmussen, Robert Johannes	(070777)	Tulipanvej 3, 5800 Nyborg
Rasmussen, Sara	(250979)	Rantzsausmindevej 85, 5700 Svendborg
Rasmussen, Susanne Weber	(291280)	Parkvej 36, 5600 Fåborg
Rasmussen, Søren Jes D.	(020979)	Pilekrogen 3, 5854 Gislev
Rosenberg, Anne Sofie	(250479)	Tanghavevej 51, 5883 Oure
Roth, Britta	(231079)	Græskobbel 13, Asserballekov, 6440 Augustenborg
Rudkilde, Anne-Helene	(020181)	Bjerrebyvej 126, 5700 Svendborg
Rydahl, Jesper Lohmann	(191279)	Mågevej 13, Brylle, 5690 Tommerup
Schmidt, Kristian F.	(160680)	Nederrdammen 23 B, 6760 Ribe
Schmidt-Jørgensen, Carsten M.	(080978)	Niels Juels Allé 36, 5250 Odense S.V.
Skov, Thea Tranbjerg	(260279)	Skovvängen 35, 5683 Hårby
Stenderup, Tina	(110779)	Landevejen 90, 5882 Vejstrup
Stork, Mette	(090279)	Lindevang 2 C, 6400 Sønderborg
Strandhauge, Peter	(100480)	Skovballevej 8, 5700 Svendborg
Stryhn, Mette Trolle	(081079)	Pilehaven 14, Pederstrup, 5750 Ringe
Subcleff, Lene Præstekjær	(300678)	Højlund 50, V. Sortrup, 6400 Sønderborg
Svendsen, Mia Scheffmann	(301079)	Svingelsvej 16, 4900 Nakskov
Særkjær, Lars	(030579)	Stokrosevej 2, 8330 Beder
Sørensen, Maria Egelund	(210479)	Højholtvej 10, Fjellerup, 5856 Ryslinge
Sørensen, Pia Aagaard	(030780)	Bavnehøjallé 239, 5800 Nyborg
Sørensen, Tina Møller	(150980)	Skrøbelev Hedevej 12, 5900 Rudkøbing
Sørensen, Trine	(050880)	Brogårdsvej 16, Bellinge, 5250 Odense S.V.
Thesbjerg, Leni D.	(050979)	Myrbjergvej 16, Ketringskov, 6440 Augustenborg
Thimmer, Niels	(010880)	Åskovvej 2, 5856 Ryslinge
Øhlenschläger, Ida Bohn	(290280)	Krügersvej 15, 5000 Odense C.
Østergaard, Carina	(090279)	Runcvænget 106, Guderup, 6430 Nordborg